

Uddrag fra Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

Den 25. november 2022

SCHLANGER: Jeg tror, at hvis folk ser på forløbet af diskussion og de forskellige præsentationer på Schiller Instituttets sidste konference, som du kan finde på Schiller Instituttets hjemmeside for den 22. november på <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/21/conference-stop-the-danger-of-nuclear-war-now/>, vil man kunne se, at denne proces er i færd med at udvikles. Det ser ud til, at vi med deltagelsen af nuværende og tidligere folkevalgte borgere fra Latinamerika, Mellemamerika og Europa nu faktisk er ved at etablere denne diskussion. Så jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad er det næste skridt i denne proces?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på de tre konferencer, som vi havde – to i oktober og en i november – så bragte vi inden for fem uger denne organiseringsproces til blomstring. Jeg tror, at årsagen hertil afspejler, at der er flere og flere mennesker rundt om i verden, som er meget bange for muligheden for en tredje verdenskrig. Man kunne måske mene, at Latinamerika er langt væk fra Ukraine, men hele processen startede i virkeligheden med en diskussion mellem nogle parlamentarikere i Mexico, Peru, Bolivia og Ecuador, og den bredte sig hurtigt. I denne omgang deltog allerede to forhenværende ministre, den tidligere præsident i Guyana, en tidligere minister fra Argentina og Ecuador, og disse mennesker opfordrer på det kraftigste deres kolleger rundt om i verden, ledere af Den alliancefri Bevægelse, lovgivere og andre folkevalgte fra hele verden til at skabe en bevægelse af folkevalgte for at appellere og lægge pres på regeringerne med henblik på at stoppe denne vanvittige krigspolitik.

I denne sammenhæng er jeg også meget glad for, at vi oplevede en betydelig deltagelse fra Europa, især fra nogle mennesker, der har deltaget i disse demonstrationer, i særdeleshed fra det østlige Tyskland: håndværkere, borgmestre, fredsaktivister, der går på gaden, fordi de bestemt ikke ønsker at fungere som kanonføde for en vanvittig NATO-krig, som kun kan føre til ødelæggelse af alle. Så denne gang deltog også borgmestre fra Frankrig, som støttede et fredsinitiativ fra den tyske by Stralsund, som har tilbudt at være vært for fredsforhandlinger på byens landområde. Dette går tilbage til et initiativ fra byen i 1370, hvor de indledte en lignende fredsproces. Jeg synes virkelig, at det er meget, meget opmuntrende, og den grundlæggende idé er, at i et øjeblik, hvor der er fare for atomkrig, som kan føre til udslettelse af hele menneskeheden, gør det automatisk ethvert menneske på planeten til verdensborger. Vi har derfor kaldt dette en verdensbevægelse af verdensborgere: "Verdensborgere fra alle lande, foren jer!" var idéen.

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference den 22. nov.: "Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for

politiske og sociale ledere i verden", som blev afholdt af Schiller Institutet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne

mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås

på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat

tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem

forhandlinger”, og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA’s forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas’ skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i

Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, "{vis creativa}", som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes

genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle

principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid,

der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af

verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

I stedet for krig bør vi kæmpe for visionen om en fremtid

Den 18. nov. – “Jeg taler derfor om fred som det nødvendige rationelle mål for rationelle mennesker. Jeg er klar over, at bestræbelserne på at opnå fred ikke er lige så dramatiske som bestræbelserne på at opnå krig – og ofte falder stræberens ord for døve ører. Men vi har ingen mere presserende opgave.”

– John F. Kennedy, American University, 10. juni 1963

Schiller Instituttets arrangement “Stop faren for atomkrig”, det tredje i rækken, finder sted tirsdag den 22. november, på 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy. Skyggen af en mulig, pludselig, total udslettelseskrig, som blev kastet over jordens overflade i sidste uge, da Ukraine (måske) ved et uheld bombede Polen, bør understrege, hvorfor enhver bestræbelse i de næste tre dage bør gøres for at gøre Schiller Instituttets og dets grundlægger Helga Zepp-LaRouches stemme kendt i den internationale offentlighed. Zepp-LaRouches forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som for nylig blev offentliggjort i et essay med titlen: “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de

internationale relationer", er nu genstand for en diskussion af en voksende liste af nuværende og tidligere nationale kongresmedlemmer, statslige lovgivere fra forskellige nationer og andre, som vil deltage i tirsdagens virtuelle møde.

Denne vej til fred, som bør udforskes i ånden af en ny "Bandung II"-bevægelse for alliancefrihed, der er imod organiseringen af konkurrerende blokke af nationer, er en vej, som Kinas præsident Xi Jinping og Italiens premierminister Giorgia Meloni omtalte i deres respektive kommunikéer, der berettede om deres møde den 16. november på G20-mødet. Begge omtalte de "tusind års kontakt og dialog" mellem kulturerne i Italien og Kina – et virkelig "særligt forhold", der ikke er baseret på krig eller forretning, men snarere på kunst, musik, videnskab og handel. Denne vej til fred, især fordi Lyndon LaRouche med succes havde banet vejen for dialog med præsident Ronald Reagan og Sovjetunionen for 40 år siden gennem LaRouches forslag om et Strategisk Forsvarsinitiativ, udgør den rette standard inden for diplomatiet, som burde være fremherskende i amerikansk kontakt med andre nationer. Den bør erstatte den inkompetente "amatøragtige" proces, der har fået den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov til at erklære, at Rusland "fortsat er nødsaget til holde fast i en politik, hvor vi ikke på forhånd informerer nogen om vores planer på det militære område. Jeg henviser til vores virkelige modstander, en magtfuld modstander, i dette særlige tilfælde, USA."

Fortvivlelse er ikke berettiget. Tag det næstfarligste øjeblik i forholdet mellem USA og Rusland, Cubakrisen. Præsident John F. Kennedy og hans bror Robert, der nægtede at bøje sig for presset fra en fejlvurderende "utopisk" militærfraktion, befandt sig i centrum af en potentiel atomar ildstorm, der kunne have udslettet menneskeheden. I en resolut opvisning af lederskab fik JFK og hans forhandlingspartnere i Sovjetunionen verden tilbage fra afgrundens rand. Den nuværende situation kan imidlertid være langt farligere end den i 1963, fordi

rationelle mænd og kvinder er færre og mere sjældne og sværere at finde i den transatlantiske sektor end dengang. Frem for besindighed, opfordrede en joker-lignende forhenværende komiker, der optrådte som Ukraines præsident, i denne uge verden til at starte en Tredje Verdenskrig. Ifølge visse rapporter nægtede Biden at tale med Zelenskyj, mens "affæren om missilet" udspillede sig. Biden har tilsyneladende ikke talt med ham lige siden.

I betragtning af, hvad repræsentanter for City of London har anført i de seneste numre af The Economist, kan vi ikke afvise muligheden for, at den seneste uges næsten-atomare konfrontation mellem USA/NATO og Rusland simpelthen var en generalprøve på det, der skal komme, muligvis i denne uge, muligvis i næste uge eller måske i perioden inden årets udgang. Det indebærer ikke nødvendigvis, at de britiske styrker planlægger en atomkrig på en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, men det betyder at milliarder af mennesker på denne planet står over for det mest mareridtsagtige scenarie, nemlig at der ikke længere er nogen der bestemmer, og at det derfor er umuligt at undgå strategiske fejlvurderinger. Som Lyndon LaRouche hævdede i en hovedtale i sommeren 1978 til International Caucus of Labor Committees: "Briterne foretog i deres uendelige visdom en fejlberregning, og verdenskrigen begyndte."

Men hvorfor så ikke fortvivle? Det har været heldigt for dem, der har tilknytning til Lyndon LaRouche, at have indgået i en organisation, der blev sammensat som en filosofisk forening i stil med de bedste af Athens civile soldater, som Sokrates, som Aischylos, og ikke som Spartas civile soldater. Det er lovgiveren Solon fra Athen, ikke Lykurgus fra Sparta, og Solons forfatning, der er komponeret som et digt, og som af medlemmerne af LaRouche-organisationen opfattes som standarden for praksis i statskundskab, gennem offentlige møder, uddeling på gaden og politisk dannelse gennem publikationer, pamfletter og uafhængig research ved hjælp af originale kilder.

Kandidater til embeder udvælges og opmuntres med denne standard for øje. Der tilskyndes f.eks. til interventioner, dvs. afbrydelser af den uerkendte, men gennemgribende sociale accept af ondskabens banalitet i den politiske klasse. Sådanne indgreb konfronterer på ikke-voldelig vis dem, der ikke hører hjemme i Kongressen/parlamentet, men på anklagebænken ved en nystiftet Nürnbergdomstol (som begyndte den 20. november 1945), med offentlig identifikation og offentlig anerkendelse af deres forbrydelser.

Den bevægelse, der blev dannet og ledet af LaRouche gennem valgprocessen til præsidentvalget, gjorde det muligt for LaRouche gennem sit kandidatur til præsidentposten at spille en rolle i amerikansk politik i et halvt århundrede, som var enestående, især på grund af den måde, hvorpå dybe ideer, ideer af Nikolaus af Cusa, Gottfried Leibniz, Bernhard Riemann, Alexander Hamilton, Edgar Allan Poe, Friedrich Schiller og mange andre, blev gjort let tilgængelige for millioner af mennesker på gadehjørner og i indkøbscentre, lufthavne og kongrescentre i mange lande i omkring 50 år. Det var i høj grad på grund af dette, at LaRouche var i stand til at få en præsident fra USA til, under sin tale om Det strategiske Forsvarsinitiativ den 23. marts 1983, at sige: "Jeg er efterhånden blevet mere og mere dybt overbevist om, at den menneskelige ånd må være i stand til at hæve sig over at behandle andre nationer og mennesker ved at true deres eksistens. Da jeg føler dette, mener jeg, at vi grundigt må undersøge enhver mulighed for at mindske spændingerne og indføre større stabilitet i den strategiske planlægning på begge sider... Efter omhyggelig drøftelse med mine rådgivere, herunder stabscheferne, mener jeg, at det er en mulighed. Lad mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb."

Det er vores opgave at skabe, dele og forsvare denne vision af en fremtid, der giver håb, og det er emnet for Schiller Instituttets konference tirsdag den 22. november.

Webcast med Helga Zepp-LaRouche og vært Harley Schlanger

Fare for tredje verdenskrig på grund af et dødeligt missilangreb i Polen bekræfter behovet for en ny strategisk arkitektur

Torsdag den 17. november 2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Jeg er Harley Schlanger, og det er torsdag den 17. november 2022. Helga, i de sidste par dage i den forgangne uge, så det ud til, at vi har undvejet et potentielt atomprojektil med missilhændelsen i Polen. Jeg er endnu ikke sikker på, at de fleste mennesker er klar over, hvor alvorligt dette er, men jeg tror, at det er meget vigtigt for dig at forklare folk din opfattelse af, hvad der foregik i forbindelse med denne hændelse.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at vi virkelig alle bør studere denne hændelse, fordi den anskueliggør, hvor hurtigt vi på grund af dumhed, provokationer, overreaktioner, en kombination af alle disse ting, kan komme i en situation, hvor man har en fuldbyrdet NATO-Rusland-konfrontation, for det var det, der var på nippet til at indtræffe.

I tirsdags kom nyheden om, at et missil havde ramt et sted i Polen, og straks var der en hel række medier og nogle politikere, der påstod, at dette var et russisk angreb på Polen, et NATO-medlem. Folk begyndte endda at tale om NATO's artikel 5, dvs. den forsvarsmæssige betingelse, hvor hele NATO skulle have forsvaret Polen. Nogle af medierne, især de britiske medier, Daily Telegraph, The Mail, gik grassat og talte om et russisk angreb på Polen; Bildzeitung og flere tyske medier gik helt amok med overskrifter som "Putin leger med Tredje Verdenskrig". Sådan lød overskrifterne onsdag; endog i en lederartikel. Dette på trods af at præsident Biden allerede tirsdag aften, naturligvis grundet tidsforskellen, havde sagt meget klart, at der ikke var noget bevis for, at der var tale om et russisk missil, men at mistanken var, at det var et ukrainsk luftforsvarsmissil, som på den ene eller den anden måde var endt i Polen.

Så på trods af at USA's præsident og efterfølgende Pentagon benægtede, at det var et russisk missil, bragte medierne stadig overskrifter, endog om morgenen onsdag, hvor der blev rapporteret om sagen. Zelenskyj og Kuleba insisterede naturligvis hele dagen på, at det uden tvivl var et russisk missil, og da det blev tydeligt fastslået, at det ikke drejede sig om et russisk missil, sagde Kuleba, at det var en "konspirationsteori" at påstå dette.

Det er utroligt, men det er på en måde forståeligt – Ukraine er én ting. Men så fremturede nogle vestlige politikere, f.eks. fra det tyske liberale parti, FDP, [Marie Agnes] Strack-Zimmermann, formanden for forsvarsudvalget, og Lamsdorff, de påpegede alle sammen, at der ikke var nogen tvivl om, at det var et russisk missil. Så det som disse mennesker talte om, var muligheden for en militær konfrontation mellem NATO og Rusland i denne ekstremt anspændte situation. Det viser, at de ikke spekulerede på, om vi havde beviser, om de var blevet verificeret. Ved vi det?" De anmodede ikke om en undersøgelse, men de hoppede blot til

konklusionen og gav Rusland skylden.

Jeg mener dette må analyseres, for det viser simpelthen, at i tider med utilsigtede hændelser eller forhold, kan det gå galt, hvis vi ikke bevæger os i en anden retning og udvikler en sikkerhedsarkitektur, hvor en sådan potentiel udslettelse af menneskeheden kan forhindres; Dette bør virkelig udgøre et varselssignal for alle, der ikke er fuldstændige idioter, om at vi helt klart skal gå i den retning, som Schiller Instituttet har påpeget siden april i år, nemlig at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, baseret på principperne i den Westfalske Fred.

Der er i kølvandet på sagen naturligvis krav om en grundig undersøgelse. Nu er der ligefrem røster, der taler om, at det måske var en provokation. Der er endda politikere i Polen, som udtaler, at Warszawa er nødt til fuldstændigt at genoverveje sin strategi i forhold til Ukraine. Så jeg er ikke i stand til at besvare disse spørgsmål nu, for det er naturligvis af største vigtighed, og man skal være ekstremt grundig for at finde ud af præcis, hvad der skete.

Nu var det sandsynligvis, som alle tegn vidner om, et sovjetisk produceret russisk missil, som Ukraine bruger, men hvem der affyrede dette missil, og var det et uheld, eller var det en provokation, det er endnu uvist. Jeg finder politikernes opførsel absolut skandaløs, og de medier der løj, på trods af at det fra USA's præsident allerede var blevet afkræftet; jeg synes, at folk egentlig burde smide disse aviser væk og i virkeligheden indse, hvor farlige de er som et redskab til geopolitisk krigsførelse.

SCHLANGER: Da det først blev klart, at det ikke var et russisk affyret missil, er det interessant, hvordan diskussionen fortsatte: Stoltenberg sagde, at det fortsat er Ruslands skyld. Der var denne skøre Anne Applebaum fra Atlantic Council, der sagde, at det er ligegyldigt, hvad der skete: Det

er Ruslands skyld. Der fulgte et yderligere skift til dette argument om, at vi nu er nødt til at spendere flere penge på Ukraine, de har brug for et bedre luftforsvarssystem. Helga, du har en Schiller Institut-konference på vej den 22. november, som virkelig får større betydning nu som følge af denne hændelse, ikke sandt? [“Stop faren for atomkrig”: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122]

ZEPP-LAROUCHE: Jo, for det viser ganske enkelt, at vi, som vi drøftede på den sidste Schiller-konference den 5. november, hvor denne ekstremt vigtige korte video blev fremvist, virkelig er ved at finde ud af, hvad der rent faktisk ville ske under atomare krigsforhold: Når denne tingest først er udløst, har man højst 10 minutter, eller absolut maksimalt 10 til 15 minutter, før et angreb meddeles, og i bund og grund er atomvåbenarsenalet ramt; 2 minutter til at identificere det, 30 sekunder til at den amerikanske præsident kan beslutte, hvad han skal gøre – nogle få minutter – hvis vi kommer ind i denne form for dynamik, så burde folk have søvnløse nætter, indtil vi har afklaret sagen.

Næste tirsdag, den 22. november, afholder vi den tredje Schiller-konference, som er et resultat af initiativet fra latinamerikanske kongresmedlemmer. Det startede i oktober, og derefter havde vi meget hurtigt endnu en konference, og nu har vi den tredje, men i mellemtiden har disse kongresmedlemmer, især to fra Mexico, udsendt en international opfordring til alle valgte embedsmænd på internationalt plan og deres vælgere om at etablere en ny fredsbevægelse af verdensborgere. [“Hastesag: Stop faren for atomkrig!” <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/16/letter-to-current-and-former-legislators-of-the-world/>] Det faktum, at hvis man udkæmper en atomkrig, er det et anliggende for hele menneskeheden, fordi det kan føre til den fuldstændige ødelæggelse af hele civilisationen, og det gør automatisk enhver borger til en verdensborger, der har ret til at rejse

sig og erklære, at "dette må stoppe, så vi har brug for en anden politik".

Således vil vi have adskillige parlamentarikere fra Mexico, Peru, Argentina, Brasilien og også nogle folk fra Europa med; også nogle af de mennesker, der lige nu demonstrerer for en afslutning på denne krig og indledende fredsforhandlinger. Det bliver virkelig et meget betydningsfuldt møde med to paneler, for det udvikler sig meget hurtigt, og vi er nødsaget til at have to paneler. Jeg vil virkelig opfordre alle jer, der er bekymrede over faren for atomkrig, til at deltage i denne konference, for vi er nødt til at lægge et meget virkningsfuldt alternativ på bordet, hvilket er præcis hvad jeg tidligere omtalte: Vi er nødt til at tvinge verdens regeringer til at udarbejde en ny international sikkerhedsarkitektur, som ikke udelukker noget land. For hvis man udelukker nogen, selv om det er en såkaldt autokratisk stat (hvilket man også kan sige meget om), skal der tages hensyn til alle, ellers fungerer det ikke!

Det er den store lære fra den Westfalske Fred, hvor folk erkendte, at man er nødt til at tage hensyn til alle landes interesser, hvis en fred skal være varig. Når man ikke gør det, som det skete med Versailles-traktaten, fører det til den næste krig: Det var den store forskel mellem den Westfalske Fred og Versailles-traktaten, at den ene fred etablerede international ret som et fungerende organ af lovmæssighed, mens Versailles-traktaten netop var kimen til den næste store verdenskrig, der skulle opstå.

Vi vil diskutere dette, og vi vil også præsentere brugbare foranstaltninger, der kan iværksættes for at afholde en sådan traktatkonference. Så I burde virkelig deltage.

SCHLANGER: Man kan tilmelde sig på Schiller Instituttets hjemmeside

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122); der er en boks og en tilmeldingsformular, som I kan

udfyldte.

Resten er på engelsk:

Now, you were mentioning the importance of the motion from Ibero-America, from especially the Global South: It's interesting that this incident in Poland occurred during the G20 conference, where there were clearly tensions between the Global South and these so-called G7 nations. What's your sense of what came from there, because there were a number of meetings between leaders—Xi Jinping was very active. How do you think that conference went overall?

ZEPP-LAROUICHE: I think it showed several things. First of all, the developing countries, but especially the host country Indonesia, they were very concerned that the so-called Western countries would not just come and complain, and harass and attack. But they wanted to have a constructive approach, focussing on the real challenges which are a threat to humanity, which is naturally, the world food crisis. Beasley, from the World Food Program, said this is the worst humanitarian crisis since World War II, what we're experiencing right now. So they succeeded to a very large extent.

There was still an effort to condemn Russia and so forth, but it did not really function, because I think it has dawned on at least the more intelligent people, that there is no way how you can go back to the unipolar world. The multipolarity has become a reality; the Global South is playing a much bigger role, they want to overcome colonialism in its new form. And I think that that is a completely new dynamic. That does not mean that everybody in the Western establishment immediately will adapt to that, because they're arrogant, and if you listen to [EU foreign policy chief] Josep Borrell, who thinks only Europe is a "garden" and the rest is a "jungle," naturally your ears are so full of flowers and whatever your garden is growing that you can't hear what people are saying!

But the reality is that there is a new reality, a new realignment, where 130, 140 countries have allied with the Belt and Road Initiative. They're forming new systems with the BRICS countries, many more countries are applying to become members of the BRICS—Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Turkey—so there is a lot of motion to actually build a completely new system based on sovereignty, the five principles of coexistence, the tradition of the Non-Aligned Movement, and that is really the new dynamic.

Other than that, I think quite important was the first physical meeting between President Biden and President Xi Jinping, at least since Biden has been President, and according to Foreign Minister Wang Yi, this meeting was a breakthrough. We have to see; I'm always of the opinion, let the deeds follow the words. But I think the fact that these two people met for more than three hours is very important, and one can only hope that this will constitute a lasting shift toward cooperation and an ending to this extreme confrontation which was going on.

Xi Jinping also met with about a dozen or more leaders, with Macron, with Albanese from Australia, with Rutte from Holland, and many others. And especially the meeting between Xi Jinping and Macron reestablished the intention that the two countries should work together. Then you had the Scholz visit to China earlier.

So there are clear motions that there is a recognition that you don't get around China, because China is the locomotive of the world economy. And all the other Asian countries, as well! The only place where there is growth is Asia—it's not Europe, it's not the United States.

It was quite interesting that the Indonesian President Joko Widodo proudly announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of Indonesia being the host country of the G20. I think this is important, because the

developing countries look for cooperation with those countries that bring them real development. They don't want to have just "democracy" and Sunday sermons, they want to have development, and they go to the countries that bring them that.

In that sense, it would be the best, and that is the whole aim of the Schiller Institute, we want the United States and European nations to cooperate with the Global South. There has to be an equal footing, and the demands from the developing sector that they want to overcome their poverty, that's legitimate! And if Germany and France and Japan, and other so-called "industrial" countries, that are almost formerly industrialized countries by now, they have to listen and they have to come down from their high horse, and they should not think they are so superior to everybody else—and that, in any case, will not be accepted any longer.

So, I think with all caution, and the Polish missile event shows you that caution is adequate, nevertheless, I think this G20 meeting did reflect a change in the realities of the world, and that's a little step in the right direction.

SCHLANGER: The final communiqué, in which the G7 nations wanted it to be a condemnation of Russia, and it was obviously a compromise. The final communiqué said, "Most members strongly condemned the war in Ukraine..." not even condemning Russia. And it mentioned that "There were other views and different assessments of the situation and sanctions." [<http://static.kremlin.ru/media/events/files/en/-u82esHnvQFdH0jV25AJg73rnLGEe8cK6.pdf>] So, clearly if there was an attempt behind the scenes to bully, it didn't work.

Helga, going into this conference, you had a role to play: You were able to bring to full consciousness the whole question of the Non-Aligned Movement, the anti-colonial movement. Why don't you give us a little sense of what you did?

ZEPP-LAROUCHE: I participated in a very interesting conference

celebrating the 66 year commemoration of the Bandung-Belgrade-Havana conferences, and celebrating a revival of the Spirit of Bandung. This was a very interesting week-long conference: It started in Jakarta; it went to Bandung, it went to Surabaya, and then from there to Bali. I unfortunately only participated online, but nevertheless, it was really expressing the absolute desire of the developing countries to end colonialism, and that spirit was very, very strong.

Now, some people also expressed that they think the West is hopeless, that you have to have a unilateral agreement, just don't bother about the West any more. Now, I have argued many times that I don't think that is realistic, because if you do not integrate at least the United States and hopefully many European countries, at least the continental European countries, it will not work! First of all, I don't think the West would collapse as peacefully as the Soviet Union disintegrated in 1991. And we can't have a bloc-building either: You can't have a Global South plus Russia and China, and a West, which decouples—I don't think that that will work. And I find it quite interesting, I just read an article by Andrey Kortunov from the Russian International Affairs Council (RIAC), who basically said the same thing. He thinks that to construct any kind of world order without the United States will not function, and unfortunately, that's what it is—or not “unfortunately.” [<https://www.rt.com/news/-566635-andrey-kortunov-american-attempts/>]

But we have to getting the United States, despite what Ray McGovern calls the MICIMATT, Wall Street, the big banks, BlackRock, the whole conglomerate of economic-financial interests and the military-industrial complex conglomerate, that is one reality, but that is not the entire United States: We have farmers, we have people who are the real people and they have obviously had a voice in the recent period, in the campaign for Senate of Diane Sare in New York.

But I think just the last word on the G20, the Non-Aligned

Movement, I think the momentum is in Asia. I was also able to give several interviews, Chinese TV, commenting on all these things. So my overall impression of all of that is, the Westerners, so-called, would be really advised to stop being so arrogant and just start to cooperate with the countries that clearly have the historic momentum. If they don't it will be at their own expense, and in the worst case, Europe will go to the sidelines of history and become a relic of one of these civilizations that didn't make it.

That's not what we should aim for, so I'm more for a revival of the spirit of Leibniz, that Europe and China should work together, and develop all the countries in between: So that's my view.

SCHLANGER: Things are not so good in Josep Borrell's "garden." The latest report from the European Central Bank shows that there is an extreme period of crisis coming with the economy. The idiocy of the Green partners in the German coalition government, Baerbock and Habeck, are pointing toward accelerated deindustrialization. What does it look like in Europe right now?

ZEPP-LAROUICHE: We are going into a real hard fall and winter: The prices of food and energy are already skyrocketing. Fuest, who is the head of the Ifo economic institute in Munich just said that in the medium term this is risking Germany as an industrial location; the Mittelstand will be wiped out if the policies of these Green ideologues, these absolutely anti-human, anti-growth people, [Foreign Minister] Baerbock and [Economic Minister] Habeck, if that is not quickly replaced, Germany will cease to be an industrial nation.

And the ECB just put out a report saying that they're between a rock and a hard place, between quantitative tightening, threatening collapses and bankruptcies; and quantitative easing, which threatens hyperinflation. There is no solution within that system. This is why we are saying, we absolutely

need to have a new credit system, Glass-Steagall, national bank, going back to the principles as the Bretton Woods system was intended by Franklin D. Roosevelt, and unfortunately never implemented because when FDR died, Truman and Churchill who then finally designed the Bretton Woods. This is why many developing countries don't even like the word "Bretton Woods."

But as Roosevelt intended it, to overcome the poverty and increase the living standard of the entire world population, that has to be put on the agenda, but naturally, I don't think it will function with this present leadership of the EU, because von der Leyen and ECB President Lagarde, and these people, they are really the hard-core neoliberal—they're like the Honeckers of the neoliberal system. So, with them it will not function. We need some other motion.

SCHLANGER: Especially given the context of the war danger, as well as the hunger crisis that David Beasley talked about, maybe you want to say something more about that; but clearly, the question of a failing architecture, which as you say, is not going to fail peacefully, but could drag the world into war, does raise the question of what your husband, Lyndon LaRouche, dedicated the last 50 years of his life to, which is the creation of a new paradigm. And I think it'd be worthwhile just discussing finally how this would work to further the so-called "advanced sector": the bankruptcy reorganization, the credit system—this is something that's not even discussed. We just had an election in the United States, and *none* of this was discussed!

Maybe you want to say something about the lack of a "red wave" in the United States, in this context?

ZEPP-LAROUCHE: I think the expectation that the Republicans would take over with a sweeping victory did not come true. Then Trump's candidates didn't win in many places. Now the big talk is about Florida Governor DeSantis, who is really linked to the neoliberal Austrian school of economics.

Right now, I think the United States, it really shows that what my late husband had said about the party system, that it does not function—he actually called it the “potty system.” And, of course, George Washington at the end of his term, warned against the parties, saying they tend not to be in the interest of the nation, but in the lobby interests, the specialist groups. There is really no fundamental difference, because if you now look at what Bannon as an adviser to Trump is now doing in Mexico, lining up with the extreme rightwing forces of Latin American continent.

I think we need, really, a revival of the American tradition, and the only thing one could see in this recent election campaign was the fantastic campaign of Diane Sare, who, however, was completely defrauded of her vote! That should also be noted: There’s this big story, you can’t say there was vote fraud in 2020. Well, there was vote fraud for sure against Diane Sare. We have screen shots where she had at a certain point over 50,000 votes, and then a few hours later, the screen shot shows she had only 29,000 votes. She had collected more than 66,000 signatures to even *be* on the ballot! So they didn’t even give her a third of those votes, which is completely hilarious! She had all these groups that were supporting her.

In any case, what that signifies is that there is a huge divide between the population and the governments, and that is becoming very clear in Europe as well, where you have more and more large demonstrations: People taking to the streets because they don’t feel represented by the government, or the parties like the Free Democratic Party, which really showed its colors in the missile crisis. Who wants to be in the hands of people like this German MP Strack-Zimmermann? This is a Halloween kind of an idea.

What is really required is a completely different system, whereby the common good is again on the agenda, and more and more people from the so-called “normal people” have to take

responsibility and qualify themselves to know what should be the economic policy, the foreign policy, the security policy, education. And that requires exactly what we are trying to do to create a movement of world citizens who basically say: We will not allow our fate to be ruined by those few billionaires who are controlling all the corporations; you know, BlackRock is just one example, Vanguard, these things are like vultures that are trying to suck the juice out of the economy, at the expense of the people. That has come to a breaking point, and we need, really, a mass movement of true state citizens. And one occasion where that will be discussed is this coming week at the next Schiller conference. So again, I invite you to participate.

SCHLANGER: Those people who want to know how there's no contradiction between being a patriot of your nation and a world citizen, should register for the conference. It's Nov. 22, and registration is available at the Schiller Institute website: https://schillerinstitute.-nationbuilder.com/conference_20221122

Helga we've run out of time, so thank you very much for joining us today, and we'll see you hopefully again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

**Zepp-LaRouche udtaler sig om
"Den alliancefrie Bevægelses
rolle i et nyt paradigme**

for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefri Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefri Bevægelses rolle i den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med titlen “Bandung-Belgrade-Havana in Global History and Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?”, der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen “Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale relationer”.

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfaren er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte "demokratier og autokratier"?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af "Great Reset"-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder "det grønne delirium". Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge Verdensfødevareprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955,

konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokdannelse og den fejlagtige tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatsjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang. Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international

sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasytem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,

3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk

verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der kontrollerer 85 % af fødevarereproduktionen på verdensplan, bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerespekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's Verdensfødevarereprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til 12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved

at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af “grønt delirium” og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager “en vis smerte” for at bekæmpe inflationen. “At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet”, fastholdt han, og proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til “den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980’erne”, år hvor renterne steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget “smerte” for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det sted, der kaldes “the coffin corner”, hvor et fly bremser ned til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at “tiderne med overflod” er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at “de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige”. Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister,

Hjalmar Schacht, førte – kan være “vanskelig” for det, man næsten må kalde de “tidligere industrialiserede lande”, ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån, som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land. Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstæthed i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med

genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske

nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Pancheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.

CGTN udsender video-special med Helga Zepp-LaRouche om G20-topmødet og hidtil usete udfordringer

Kommer senere på dansk:

Nov. 14, 2022 (EIRNS)—An eight-minute video special by Helga Zepp-LaRouche, with a headline "German Expert: G20 Summit and Unprecedented Challenges" was broadcast today by CGTN with the following description:

"With a purpose of collective action and inclusive collaboration among major developed countries and emerging

economies around the world, the 17th G20 Summit will take place from 15-16 November 2022 in Bali. What are the unprecedented challenges that world leaders will find answers for at this year's assembly? Join Helga Zepp-LaRouche, founder and president of the Schiller Institute, to explore more!"

Se videoen her.

In the video (see below for the full text), Zepp-LaRouche asserts that the G20 summit occurs at a moment of unprecedented challenges to mankind—the proxy war in Ukraine, which could escalate to nuclear war; inflation which originates with QE decisions pumping trillions of dollars into the survival of an ailing system since 2008, now causing massive protests against inflation in Europe; the energy crisis, which has to do with Germany's exit from nuclear and fossils energy sources as well as the impact of anti-Russian sanctions on gas supplies delivered to Europe and other parts of the world; the three years of pandemic; the threat that 1.7 billion humans will not have an adequate food supply and 2 billion have no access to clean water.

All these challenges threaten mankind as a whole, Zepp-LaRouche state. Therefore the question is whether the leaders who attend the G20, as the most important international forum for discussion of cooperation, will act constructively. Ten leaders of the G20 are from the West, the other ten are from the East and the Global South. Will the Bali Summit follow leaders with constructive proposals for a shared future of mankind like Xi Jinping today, or historic leaders, like President Sukarno at the Bandung Non-Aligned Movement summit in 1955 or José López Portillo's UN General Assembly address in 1982; or will they follow the destructive course of the Western geopoliticians?

What the world needs is a new security and development architecture that takes into account the interests of every

nation to stop war; a new and just economic order to solve the world financial crisis; a doubling of food production to end starvation; and to build a modern health system in every country to forestall the threat of pandemics, Zepp-LaRouche concluded.

Her er afskriftet på engelsk:

{{Helga Zepp-LaRouche:}} This year, when the G20 meets in Bali, Indonesia, on November 15th and 16th, the world faces unprecedented challenges in human history. As President Xi Jinping recently emphasized, he called on all countries to uphold the common values of humanity, peace development, fairness, justice, democracy, and freedom, further mutual understanding, and form close bonds with other people. And he said, let us concentrate all our forces to face all kinds of global challenges.

The gremium [consultative body] which should be best suited to address and find solutions for those challenges is, or should be, the G20, the group of leading industrial and emerging countries, which since September 2009, are the central forum for international economic cooperation. This was decided at the G20 summit in Pittsburgh, by the heads of government in response to the financial crisis of 2008.

This year, the G20 will meet in Bali, Indonesia, on November 15th and 16th, also in memory of the history Bandung Conference.

What are these “unprecedented challenges” these leaders should address and find answers for? To name only the most urgent ones:

First, the military conflict over Ukraine, which is not a war between Russia and Ukraine, but a proxy war between NATO and Russia, which has the potential to get out of control, and in the worsecase, escalate into a global thermonuclear war.

Second, we see an explosion of inflation rates, for which the war in Ukraine is only one aspect. The sanctions against Russia have completely backfired: The economies of Europe and Germany are hit by a tremendous blowback. The prices of food are skyrocketing, energy prices are becoming unpayable, many energy-intensive firms are going bankrupt, such as bakeries; restaurants are giving up. More and more desperate people are taking to the streets, in France, in Belgium, in Holland. The farmers are radicalizing. In Italy, tens of thousands are demonstrating against the war danger.

In many German cities, people demonstrate to stop the sanctions, to reduce prices. More fundamentally, the policies of money printing by the central banks, the policy of so-called "quantitative easing" (QE), whereby they have pumped trillions of dollars and euros into the financial system, has created this inflation. One can see the clear correlation between the QE and prices going up.

Third, for the energy price crisis, there are different factors. Germany's exit from nuclear energy, for which no adequate replacement has been organized. Now, the exit is also from fossil fuels. Then, there has been a lack of investments in energy flux dense energy types. And even in France, which has a strong nuclear energy sector, they were pushed to put money into renewables, neglecting the maintenance of nuclear plants. Then, the sanctions against Russia as the main source for deliveries to Europe, which resulted in a new dependence on U.S. LNG, which makes energy much more expensive, and naturally, a price explosion as a result of the sabotage of the Nord Stream pipelines.

Fourth, then there is world food crisis. According to figures from the World Food Programme, 1.7 billion people are threatened with famine, {2 billion people have no clean water, which has a life-shortening effect, because diseases can spread easily.}

There is the COVID-19 pandemic and threat of other pandemics looming. After almost three years of the pandemic, if one compares the statistics of death by continent or country, one can see a correlation between the different responses by the governments and the death rates, and the lack of modern health systems in the majority of countries around the world.

So, our civilization indeed faces an unprecedented combination of challenges, of which the first one, the war danger, could threaten the very existence of mankind. But, also the other dangers, hyperinflation, energy shortage, world famine and pandemics, are such then one should assume that the governments would feel the urgent obligation to work together to solve them.

But will they?

As of now, ten participating countries belong to the camp of the West: Germany, France, Great Britain, Italy, United States, Japan, Canada, Australia, South Korea, and the EU.

Another ten countries are those who are working with the countries of the Global South, who are really the most affected by all the calamities mentioned above: China, Brazil, Argentina, India, Russia, Indonesia, Türkiye, South Africa, Mexico, and Saudi Arabia.

So, the big question for the billions of people in the Global South is, can these leaders stop their geopolitical confrontations for the sake of the shared community of the future of mankind?

Look at what great leaders said at previous similar forums:

“It is a new departure in the history of the world that leaders of the Asian and African peoples can meet together in their own countries, to discuss and deliberate upon matters of common concern.” [Indonesian President Sukarno, Bandung, April 18, 1955]

How will the speeches of the leaders at the G20 summit measure up to what other great leaders said at other, less-challenging occasions? Such as the famous address by [Mexican] President López Portillo at the United Nations General Assembly in 1982: "We cannot fail. There is good reason to be alarmist. Not only the heritage of our civilization is at stake, but also the very survival of our children, of future generations, and of the human species." [Mexican President José López Portillo, October 11, 1982; <https://larouchepub.com/eiw/public/1982/eirv09n39-19821012/eirv09n39-19821012.pdf>]

The fate of maybe billions of people will depend on what these leaders will do. Hopefully, all of them, or at least a powerful group of nations will agree on a joint program which will solve the existential challenges of humanity:

To stop the war, a new global security and development architecture, which takes into account the interests of every country on the planet.

To solve the financial crisis, agree on a new world economic order and a new credit system.

To stop the energy crisis, end the sanctions and cooperate on energy security.

To stop the world famine, double food production worldwide.

To stop the spread of pandemics, build a world health system, a modern health system in every single country in the world.

Let's hope that this moment of unprecedented challenges has founder leaders that have the greatness to save humanity!

Schiller Instituttet i Danmark intervenserer på seminar i tænketank om NATO's nye strategiske koncept

København – Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), den førende tænketank med tilknytning til udenrigsministeriet, afholdt et fysisk seminar såvel som et online-seminar om "NATO's nye strategiske koncept i praksis". NATO's nye strategiske koncept blev vedtaget på NATO-topmødet i Madrid i juni på baggrund af krigen i Ukraine. Der var fire akademiske forsvarsekspertes som indlægsholdere.

Nogle af hovedpunkterne: Det sidste strategiske koncept var fra 2010, hvor Rusland blev betegnet som en strategisk partner, og hvor Kina ikke blev nævnt. Denne gang må NATO være forberedt på en tofrontskrig imod Rusland og Kina. Forsvar og afspænding er ændret til forsvar og afskrækkelse. NATO skal bejle diplomatisk til det Globale Syd, som ikke er indforstået med det vestlige verdensbillede.

Schiller Instituttets organisator fik mulighed for at stille et af de tre spørgsmål: Den vigtigste strategiske trussel er atomkrig. Formanden for Schiller Instituttet har sammenlignet det med to atomtog, der kører mod hinanden. Hvad skal der til for skridt for skridt at undgå den optrapning, som vi har set fortsætte, og som kan medføre en atomkrig? Hvad skal der til for at overgå til forhandlinger for at stoppe krigen i Ukraine? Derefter annoncerede hun konferencen "Stop atomkrig" den 22. november.

Prof. Jamie Shea, formand for "Centre for War Studies" ved Syddansk Universitet og med 40 års erfaring fra NATO's internationale stab, svarede: "Jeg er helt enig. Jeg mener, at

dette udgør en reel bekymring.” Han henviste til Jake Sullivan, der ringede til sine russiske modparter, og at der er signaler bag kulisserne, som vi ikke er bekendt med. Vesten har en strategi, hvis Rusland bruger et atomvåben. NATO har også gennemført atomøvelser. Han nævnte, at Rusland kunne bruge en beskidt bombe ved at bombe et atomkraftværk.

Prof. WSR Olivier Schmitt fra samme universitet svarede, at en hindring af en atomar optrapning er noget andet end at standse krigen i Ukraine. Med hensyn til det første, er det et problem, at den tekniske ekspertise vedrørende afskrækkelse er blevet undermineret. Folk forstår ikke signalering af atomvåben, men vi har været der før og bør genoplive ekspertisen vedrørende afskrækkelse. Hvad angår det andet punkt, vil kampene ikke stoppe, så længe begge parter ser sandsynlige veje til sejr. Putin forventer, at de vestlige lande holder op med at støtte Ukraine, og Ukraine ser sin militære kapacitet stige.

Organisatoren havde talrige drøftelser med talere og deltagere før og efter seminaret, og samtlige deltagere fik en invitation til konferencen den 22. november. Et par af deltagerne, herunder en militæranalytiker, udtalte, da de blev konfronteret med, at NATO er ansvarlig for krigen i Ukraine: “Der skal to til at danse tango”. En svensk professor var bekymret for, hvad Sveriges NATO-medlemskab kunne medføre. Der blev oprettet kontakter.

Den danske Rusland/Ukraine- ekspert Jens Jørgen Nielsen

afskediget som underviser af politiske årsager

Jens Jørgen Nielsen er netop blevet fyret som underviser på Folkeuniversitetet i København, angiveligt af politiske årsager. Jens Jørgen Nielsen talte på det dansk/svenske Schiller Instituts konference om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur den 25. maj, og blev efterfølgende sat på Ukraines sortliste som nummer 3.

For nylig fratrådte tre andre undervisere, fordi de nægtede at undervise, hvis han fortsatte, og det blev omtalt i pressen. Kristeligt Dagblad skrev i sin dækning af kontroversen, at Jens Jørgen Nielsen var blevet sat på den ukrainske sortliste.

For tre dage siden besluttede den nye bestyrelse på Folkeuniversitetet, at Jens Jørgens kontrakt ikke skal forlænges næste år, fordi enkelte har kritiseret ham for "at politisere i undervisningen til fordel for den russiske forståelse af krigen i Ukraine". Han underviser i øjeblikket på et kursus om Krim's historie, som han får lov til at afslutte, men næste års kurser om "Russisk konservatisme" og "Ukraines historie" er blevet aflyst.

Hverken bestyrelsen eller andre af hans akademiske kritikere har nogensinde overværet et af hans kurser, og bestyrelsen har ikke engang talt med ham eller nogen af de deltagende om sagen, før de fyrede ham. Bestyrelsen har blot lyttet til nogle af hans kritikere og læst en af hans debatbøger, "Ukraine i spændingsfeltet". Bestyrelsen kritiserede ham bl.a. for at skrive i bogen, at Krim ikke blev "annekteret" af Rusland, hvilket ville have krævet et militært angreb, men at det var en beslutning truffet af parlamentet på Krim.

I et radiointerview efter bortvisningen understregede Jens Jørgen Nielsen, at han holder sine personlige politiske

holdninger, som han giver offentligt udtryk for i danske og internationale medier, ude af undervisningen og udelukkende præsenterer forskellige synspunkter om de historiske emner i sin undervisning, så eleverne kan reflektere over dem. Samtlige elevvurderinger, der er foretaget i de 8 år, han har undervist, har været overvejende positive, og ingen har kritiseret ham for at politisere.

Jens Jørgen Nielsen har sagt, at han ikke har politiseret til fordel for Ruslands militære angreb på Ukraine i undervisningen. Selv i medierne har han ikke legitimeret Ruslands handlinger, og sagt at det var en fejltagelse, men han har derimod sagt, at det er vigtigt at finde ud af, hvordan vi er havnet her, og dernæst hvordan vi kan nå frem til en fredelig løsning. Burde det ikke være tilladt, spørger han? Han siger, at han skrev bogen om Ukraine på grund af den ensidige mediedækning.

En af de undervisere, der sagde op, angreb ham i radioprogrammet for at være blevet interviewet på russisk stats-tv, men læreren vidste imidlertid intet om indholdet af interviewet.

Jens Jørgen Nielsen konkluderer, at Folkeuniversitetet har valgt den nemme, men også principløse løsning på det pres, de blev påført af den furore, der opstod, da de andre lærere sagde op. Det vides ikke, hvilken rolle Jens Jørgen Nielsens optræden på Ukraine-listen har spillet, da den blev omtalt bredt i pressen.

Vælg at ændre verdens

nedsynken i krig

Den 8. november 2022 (EIRNS) – De i USA, der i dag har det privilegium og mulighed for at stemme på de uafhængige kandidater Diane Sare (USA's Senat i New York) og Joel De Jean (U.S. Congress 38th CD, Texas), eller på dem, der har arbejdet sammen med dem på trods af politiske forskelle, såsom Geoff Young (6th CD, Kentucky), genopliver det, som mange amerikanere ikke engang er klar over er blevet stjålet – ikke “amerikanske valg”, men selve den amerikanske valgproces. Dagens valgproces er kun vigtig, fordi den indgår i den globale kamp for at føre verden tilbage fra randen af en atomkrig og til en holdbar ny strategisk og økonomisk arkitektur baseret på en tilbagevenden til det nyligt forsømte ideal og den praksis, som den Westfalske Fred i 1648 indebar.

Det princip, der ligger til grund for denne fredstraktat, er, at hver part i en konflikt skal forhandle om fred ud fra et synspunkt om at prioritere “den andens fordel” frem for sine egne misforhold eller fordele. Den Westfalske Fred, også kendt som Münster-traktaten, som Tysklands grønne udenrigsminister Annalena Baerbock, en “dum og dummere” udgave af Tony Blair, har angrebet (samt angrebet sin egen kansler Olaf Scholz for hans rejse til Kina), foranledigede hende til i mødesalen i Münster, hvor traktaten blev underskrevet, og hvor G7-udenrigsministermødet fandt sted, tilsyneladende endog at få fjernet det kristne kors, der hænger der...

I dag henleder vi opmærksomheden på to anliggender, som måske ikke ville få den rette opmærksomhed, hvis de blev beskrevet fra andre kilder. For det første havde Dmitry Polyanskij, Ruslands første stedfortrædende faste repræsentant ved De Forenede Nationer, et budskab til amerikanerne, som han formidlede torsdag aften, den 3. november, i Terra Reads “Politics of Survival”-show. Han erklærede bl.a., at “ingen i Rusland ønsker en atomkrig, uanset om det er en “begrænset” atomkrig eller en “ikke-begrænset” atomkrig. Vi forstår, hvor

det kan føre hen. Vi har ingen illusioner med hensyn til, at det ville være ødelæggende for alle. Så hvis nogen starter det, vil det ikke være Rusland. Men hvis nogen starter en sådan krig mod Rusland, vil vi naturligvis i henhold til vores atomdoktrin være nødt til at gengælde... Men igen, hvad er der på spil? Jeg mener, at det er vores fælles fremtid, der står på spil. USA's fremtid er også på spil. Ingen ønsker, at USA skal smuldre, ingen ønsker, at USA skal forsvinde..."

For det andet er der gennembruddet med beretninger i den brede tyske presse om eksistensen af det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformations "kill list", herunder navnet på en allieret af den tyske kansler Olaf Scholz, Rolf Mützenich, formand for de tyske socialdemokraters (SPD) parlamentsgruppe. Selv om man har vidst, at dræberlisten har eksisteret siden juli, blev den ikke omtalt, bl.a. fordi den indeholdt navnet på Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, et navn som NATO-styrker har forbudt at udtale uden bagvaskelse i langt over 40 år i Tyskland. Den tyske hjemmeside NachDenkSeiten tog dette skridt i august og dækkede senere Executive Intelligence Reviews pressekonference, der afslørede drabslisten i september.

Det tyske gennembrud kommer på et tidspunkt, hvor nogle, bl.a. i USA og London, truer med at føre krig mod Tyskland, hvis det skulle overveje at trække sig bare et skridt tilbage fra det selvmord, der er planlagt for landet i form af dets forestående afindustrialisering, som Morgenthau og andre engang ønskede. Det vil nu blive gennemført under påskud af den store grønne omstilling. De tyske industrifolk, landmænd og dem der mener, at de er frie borgere, som ikke er underlagt den angloamerikanske besættelse, er uenige.

Helga Zepp-LaRouches bemærkninger i en China Plus "World Today"-podcast, fredag den 4. november – at man ikke behøver at se Kina som en systemisk rival; at 150 lande ikke ser det på den måde, men snarere ser Kina som en partner til at overvinde kolonialismen; og at hvis de tyske medier ville

rapportere om de faktiske enorme fremskridt, der er sket i Kina, ville folk have et helt andet syn på landet – afspejler det løsningskoncept, som Schiller Institutet atter vil præsentere på den kommende konference, "Stop faren for atomkrig nu". Konferencen finder sted tirsdag den 22. november, som er 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy.

Som i USA's aktuelle historie er mord blevet brugt i Tyskland til at hjælpe med at gennemføre den politik, som NATO's første generalsekretær (1952), Lord Hastings Lionel Ismay, Winston Churchills øverste militære assistent, engang udtrykte som NATO's formål – "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Der var mordene på Jürgen Ponto og Hanns Martin Schleyer i 1977. (Lyndon LaRouche var nr. 2 på den samme "drabsliste".) Der var mordene på Alfred Herrhausen (november 1989) og Detlev Rohwedder (april 1991) efter Berlinmurens fald. Og man må ikke glemme virkningen af mordet på den tyske udenrigsminister Walter Rathenau for 100 år siden i 1922 i kølvandet på underskrivelsen af Rapallo-traktaten med Sovjetunionen, et mord, hvis egentlige planlæggere og gerningsmænd fik Tyskland til at tage en anden retning, som manifesterede sig i en ølhal i München et år senere.

Men denne anglofile imperialistiske ordens dage er hastigt ved at være forbi. I går sagde Zhao Lijian, talsmand for det kinesiske udenrigsministerium: "Vi opfordrer G7-landene til at opgive koldkrigsmentaliteten og ideologiske fordomme, ophøre med at blande sig i andre landes indenrigspolitik, gentage usandheder og fremprovokere regionale konflikter." Det er trods alt i Tysklands og dets befolknings interesse, især dets kvalificerede arbejdsstyrke, at forsikre Kina om, at Tyskland ikke blot vil overholde stående kontrakter, men at det fortsat vil fortsætte med at forfølge og forbedre et forhold til Kina, selv om det er blevet helt klart, at anglofæren er i færd med at erklære krig mod Kina, uanset hvad det vil koste dets egen befolkning. Tyske industriefolk og kansleren rejste til Kina

mod anglofærens ønske.

Dette er i strid med den uskrevne "Rule of Law", som allerede har besluttet sig for krig mod Kina, og som vil skabe et påskud for at retfærdiggøre denne krig, hvilket analytikeren Ray McGovern antydede i sine bemærkninger på EIR's pressekonference i lørdags.

Søndag den 6. november udfordrede arrangørerne for Diane Sares kampagne til det amerikanske senat præsident Joe Biden til at reagere på Ruslands nylige gentagelse af deres "no first use"-politik for atomvåben. Dette skete på en valgforsamling på Sarah Lawrence College. (Præsident Biden reagerede ikke.) Arrangørerne henviste til pavens forslag om, at Vatikanet kunne være mødested for øjeblikkelige fredsforhandlinger for at få krigen i Ukraine bragt til ophør. Pave Frans havde rammende sammenlignet den nuværende krig med krigen i 1914-1918 og 1939-1945, idet han sagde, at den nuværende krig, ligesom disse krige, er en verdenskrig. (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1589488558716616704>)

Paven har ret; dette er allerede en verdenskrig. Der hersker et vanvid blandt nogle af de nuværende misdædere i den transatlantiske verden, der insisterer på, at dette ikke er tilfældet. Andre sammenligner USA's placering af "trænere" og "inspektører" i Ukraine, der måske er tusind eller flere, med den måde hvorpå USA "pludselig blev inddraget" i et dødsdømt regime i Sydvietnam, et regime, hvis ledere den anglo-amerikanske efterretningstjeneste også myrdede, da det blev belejligt...

Den samme tåbelighed er undervejs i dag... [som] Prompt Global Strikes "vi kan vinde en atomkrig"-galskab, der så effektivt blev modbevist af Steven Starr og Scott Ritter på konferencen i lørdags: "A Nuclear War Cannot Be Won and Must Never Be Fought" (En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes). (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) ...

De kulturelle aksiomer, de gamle, onde drømme om kolonialisme, som i realiteten ligger til grund for den "New Malthusian" "Save The Planet, Kill The People"-globalistiske bevægelse, vil flyve ind i Sharm el-Sheikh af egen kraft, sandsynligvis uden brug af fly. Måske vil Bandungs ånd, som i Francisco Goyas berømte tavler 79 og 80, der afslutter hans serie Krigens katastrofer – Sandheden er død/ Vil hun leve igen – være der for at konfrontere dem. Hvem der vinder denne kamp, vil blive afgjort af, hvad vi og dem vi rekrutterer, trods forskelligheder, gør i den nærmeste fremtid. (<https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697> ; <https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9>)

Foto: Ben Mack, Pexels

Folketingskandidat Tom Gillesberg:

Resumé af interviewet på Den Uafhængige radiostation

Her er et resumé af Den Uafhængig radiostations interview med Tom Gillesberg den 2. november, dagen efter valget. Værten var Oliver Breum.

København den 9 november, 2022

Først angreb Tom Gillesberg mediernes mørklægning af hans kampagne, bortset fra Den Uafhængige radiostation. Derefter sagde han, at han stillede op, fordi han ikke ønsker atomkrig. At vi ikke skal fortsætte optrapningen fra Vestens side, med aktiv dansk støtte, som fører til en atomkrig med Rusland. De andre partier siger ikke, at når vi blindt følger NATO's optrapning i Ukraine ved fortsat at sende våben, så kommer vi for hver dag tættere på en direkte konfrontation og potentiel atomkrig med Rusland. Eller stiller spørgsmålstegn ved, at statsministeren siger, at energi- og inflationskrisen skyldes Ruslands krig, og at krigen var uprovokeret. Der har været krig i Ukraine i otte år, og vi i Vesten, herunder Danmark, har ikke gjort det, der skulle gøres for at finde en løsning. Tværtimod sagde Vesten i marts til Ukraine, at I ikke skal forhandle fred med Rusland, men i stedet kæmpe til den sidste ukrainer, og vi vil fortsat sende våben til jer.

Jeg stillede op, fordi der må være nogen, som har ryggrad til at sige sandheden om dette, selv om man er upopulær, selv om man kan blive sat på ukrainske hitlister, som mange af mine venner. Der skal være nogen, der rejser de kritiske spørgsmål. For i løbet af de næste par måneder vil det stå klart, at det, som folk har fået at vide, ikke er sandt – at Ukraine vil vinde krigen, og at Rusland vil blive knust. Hvad sker der, når Rusland vinder krigen? Vil vi fortsætte med at eskalere, vel vidende, at det vil føre til atomkrig?

Det er ligesom i 2007, hvor jeg stillede op med sloganet: "Efter finanskuppet: Magnettog over Kattegat". Alle sagde: "Hvilket finanskup?" Kort efter kom finanskuppet, og alle sagde: "Hvordan kunne nogen vide det? I de næste par måneder, når illusionen om den verdensorden vi lever i brister, og vi står i en meget værre strategisk og økonomisk situation, er det vigtigt, at der var nogen, der sagde, hvad der ville ske, og hvad man kunne gøre ved det. Og når sandhedens time kommer, kan folk gå tilbage og sige: "Hvad var det, Tom Gillesberg sagde?"

EIR-presse møde: “En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes

Den 5. november 2022 (EIRNS) – Den 5. november indkaldte Executive Intelligence Review (EIR) til en ekstraordinær tre timers pressekonference, der samlede en international gruppe af talere med videnskabelig, militær, efterretningsmæssig og politisk baggrund, alle pligttro til det princip, som præsident Ronald Reagan fastslog i sin Tale om unionens Tilstand i 1984, nemlig at “en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes”. I sin tale til både USA’s og Sovjetunionens befolkning tilføjede præsident Reagan: “Den eneste værdi i at vores to nationer besidder atomvåben består i at sikre, at de aldrig vil blive anvendt. Men ville det så ikke være bedre at afskaffe dem helt og holdent?” Naturligvis ville det være bedre. Men 38 år efter denne betydningsfulde udtalelse er Vestens “regeringsskib” blevet kapret af geopolitiske galninge, som hensynsløst styrer os mod en atomkrig, der vil forårsage menneskehedens udslettelse. Kan denne vanvittige proces vendes?

Formålet med denne pressekonference og med tidligere og fremtidige konferencer, som EIR og Schiller Instituttet er værter for, består i at overbevise verden om, at der eksisterer en bevægelse af fornuftige mennesker i Vesten, som ikke blot er imod udryddelseskrig, men som også foreslår positive ideer til at skabe en velstående og harmonisk fremtid for nuværende og kommende generationer. Vil denne bevægelse lykkes? Som mange af talerne gjorde det klart, vil det afhænge af almindelige borgeres vilje til at opgive tilskuerrollen på sidelinjen og deltage i kampen. Nedenfor følger et kort resumé

af de indledende betragtninger fra hver enkelt af de talere, der deltog i pressekonferencen.

Her er et fremhævet resumé:

Steven Starr, pensioneret direktør for University of Missouri Clinical Laboratory Science Program og ekspert i atomkrig, gav en skræmmende præsentation, som omfattede et overbevisende lysbilledeshow, hvori han klart påviste, at en atomkrig ville forårsage menneskets og de fleste dyrs udslettelse på planeten Jorden. Han forklarede, at den destruktive kraft, som nutidens atomvåben rummer, langt overgår den effekt, som blev brugt mod Japan under Anden Verdenskrig. Et sprænghoved, der detoneres over New York City, ville skabe en ildstorm, der ville brænde alt til aske i en radius på 150 kvadratkilometer. Hvis et missilangreb mod USA blev opdaget, ville præsidenten få en briefing på 30 sekunder om angrebets art og derefter maksimalt have 2-3 minutter til at beslutte, hvordan der skulle reageres! Hvis der blev beordret et modangreb, ville missilerne være i luften i løbet af to minutter uden mulighed for at trække dem tilbage, hvis advarslen skulle vise sig at være falsk. Følgerne af en atomkrig ville være en atomvinter, hvor 70 % af sollyset ville blive blokeret på den nordlige halvkugle og 35 % på den sydlige halvkugle i en periode på mindst ti år, hvilket ville gøre det umuligt at dyrke afgrøder. Dette ville medføre massiv hungersnød og mulig udryddelse af mennesker og dyr.

Resten er på engelsk

Former U.S. Marine Corps intelligence officer and chief UN weapons inspector Scott Ritter followed with a presentation aimed at shaking people out of their complacency regarding the dangers of nuclear war. He began with the assertion that the majority of American people are ignorant of the reality of nuclear conflict. The son of an Air Force officer stationed in Germany during the Cold War, whose responsibilities included nuclear weapons delivery, Ritter grew up acutely aware that

nuclear annihilation could happen at any time. After joining the Marine Corps, he was assigned to a nuclear artillery unit which constantly trained to carry out attacks. He then went on to become a weapons inspector during the 1980s at the height of the dangerous very period where Soviet SS-20 and U.S. Pershing II intermediate missiles could reach targets within seven minutes eliminating any chance for reasoned deliberation on how to respond to an attack. In Ritter's words, "The 1980's was all about dodging nuclear Armageddon." He believes one of the most underappreciated moments in history is when President Reagan signed the INF Treaty with Soviet President Mikhail Gorbachev because this event saved the world from nuclear suicide. However, with the collapse of the Soviet Union we no longer respect Russia and are now reconstituting intermediate nuclear weapons. Ritter ended his presentation as a warning to those in the West who believe a nuclear war against Russia is winnable by describing the Russian system called the "dead hand." Were a successful decapitation strike carried out against Moscow, the "dead hand" system would automatically launch communications rockets which would travel across the territory of Russia activating a retaliatory second strike which would mean the end of the world.

French Col. Alain Corvez (ret.), former advisor to the General-in-Commander of the UNIFIL in Lebanon and former international relations advisor to the French Foreign Ministry, began his remarks by expressing gratitude for participating in an event where speakers know what they're talking about. The problem in his opinion is that leaders in the West know nothing about nuclear war. He recounted Charles de Gaulle's intention to constitute a nuclear force ("force de frappe") under the sole control of France strictly for the purpose of nuclear deterrence. De Gaulle was well aware that a nuclear war would result in the deaths of hundreds of millions of people. He questioned whether today's leaders have any understanding of the fact that a nuclear war cannot be won and that as a consequence the nature of war has been fundamentally

changed. Even a war with a small nuclear armed power like North Korea would have unimaginable consequences.

Colonel Richard Black (ret.), U.S. Marine Corps combat veteran, former chief of the Army Criminal Law Division at the Pentagon and former Virginia State Senator, began by stating that we are in a footrace with the globalist demons intent on starting World War III. According to Black, given that there may be a shift away from support for the Ukrainian regime were the outcome of the midterm elections to favor the Republicans, as is highly likely, there is an effort by NATO to accelerate the war. As empirical evidence of this accelerated war drive, Black cites events such as the Sept. 26 Nord Stream pipeline sabotage (including British Prime Minister Liz Truss's "It is done" text message to Secretary of State Tony Blinken), the Oct. 8 attempt at blowing up of the Crimean Bridge across the Kerch Strait and the foiling by Russian security forces of sabotage attempts deep within Russian territory. Black believes the intention is to "trip up" the Russian leadership causing an overreaction which creates the pretext for a counterattack by NATO. He also pointed to the recent highly unusual surfacing of two U.S. nuclear armed attack submarines as an intended signal to Moscow that NATO has the capability to launch a nuclear 'Pearl Harbor' at any time. He stated that President Biden has the capability of ending the war at anytime but right now is not listening to the American people but only to the globalists. Black ended his remarks by voicing his opinion that the Schiller Institute is the preeminent voice for peace in the world today and thanked the young "gutsy" Schiller Institute activists for their interventions confronting the warmongers.

The next speaker, Jacques Cheminade, is a three-time candidate for the French presidency and leader of the Solidarité et Progrès party as well as a leader of the Schiller Institute. Cheminade's remarks were very brief, expressing his full support for Diane Sare's Senate campaign in the Nov. 8 U.S.

election. What she expresses as her political objectives echoes the voice of people he has met in France who are suffering the same hardships as the American people. She is the only candidate campaigning for peace, stability and cooperation for the entire world. Cheminade advised all New Yorkers to vote for Sare to help bring about peace and the best of all possible worlds.

Dr. Cliff Kiracofe, former senior advisor to the U.S. Senate Foreign Relations Committee and president of the Washington Institute for Peace and Development, began by stating his opinion that a diplomatic process is the only way to end the war in Ukraine and the sooner this diplomatic process takes place the better. Russia, having a policy of what Kiracofe characterized as "old school" diplomacy, is open to negotiations. However, the Ukrainian government at this point is refusing to negotiate, and without negotiations diplomacy is impossible. France and Germany failed to advance the Minsk II process which was endorsed by the UN Security Council in 2015. As a consequence Ukraine has lost the Donbass territory (formerly known as Novorossiia) which has been incorporated into Russia. The question now is will Russia launch a winter offensive to absorb more territory and would this lead to a general European war or even nuclear war? Kiracofe ended by stating his belief that as peace advocates we must insist on a diplomatic process now.

General Dominique Delawarde (ret.), former French liaison officer to the U.S. Army's Command and General Staff College at Fort Leavenworth, Kansas, began by thanking Scott Ritter for his exemplary work which is followed very closely by his colleagues in France. He also stated that as a citizen of the world he endorses Diane Sare's Senate campaign; that she is a rare candidate who understands that Russia cannot afford to lose the war with Ukraine and that miscalculations would have potential catastrophic consequences. He expressed his fear that the globalists in the West directing foreign policy

unless stopped are leading us to war. He ended his remarks by noting that Sare deserves to be Senator as she represents a powerful voice for peace and, as in 1962 during the Cuban Missile Crisis, we must be willing to compromise.

Retired CIA analyst Ray McGovern started by recounting his experience as a 2nd Lieutenant in the U.S. Army during the Cuban Missile Crisis at which time he was stationed near Key West, Florida. He then amplified remarks made earlier by Scott Ritter regarding how close we came to nuclear war with the Soviet Union, a nation President Reagan had labeled "the evil empire," in 1983. In particular, McGovern singled out a NATO exercise in 1983 called Able Archer which simulated a nuclear attack against the Soviet Union. At the time serving as a CIA intelligence officer, a colleague named Mel Goodman sounded the alarm bells to his superiors that the Soviets saw this exercise as a serious threat and if we didn't "tone it down" it could trigger a nuclear war. Whereas Bob Gates refused to heed his warnings, he went over Gates's head to William Casey, who did listen to him seriously, to our great fortune. The problem now in the current political climate is that very few people know what's really going on. That means those who do know have to "get off their butts and do something." McGovern then explained what he calls the Noah principle: "No awards for predicting rain, awards only for building arcs." This means each person has to get off their derriere and do their part in helping to building the arc (i.e. do something!). And although we can't expect immediate success, by being faithful and telling the truth we set an example for future generations. McGovern ended his remarks by calling out the older generation with a "little bit of gray" in their hair. According to McGovern these people have an advantage because while the actions of younger people may be dismissed by the general population when they get arrested or beaten up, most people don't like to see old people getting beaten up. Under today's circumstances it's important for older people to put this advantage to good use and get out there and do something!

The final speaker was Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute. Echoing several of the prior speakers, she started by saying that we are in the most dangerous moment in history and most people know nothing. During the 1980s, during the Pershing Missile crisis, hundreds of thousands of people were in the streets protesting. Today very little is happening. Her late husband, Lyndon LaRouche, created the basis for a new security architecture during that period based on a policy that became known as the Strategic Defense Initiative which was formally adopted by President Reagan on March 23, 1983. With the ongoing collapse of the trans-Atlantic financial system, to prevent World War III we need a new security architecture which takes into consideration the needs of all nations. To succeed, the West must be a part of this new security architecture. She expressed her belief that the reason she is on the Ukraine government's Center for Countering Disinformation "hit list" is precisely because of the role the Schiller Instituting is playing in this process. Zepp-LaRouche ended her remarks by wholeheartedly wishing Diane Sare success in her Senate campaign.

Folketingskandidat Tom Gillesbergs meddelelse efter valget

Dagen efter valget udsendte Tom Gillesberg følgende meddelelse:

Ifølge de seneste resultater modtog jeg 187 stemmer ved valget i går. Det betyder, at der udover mig er 186 andre i

Københavns Storkreds, der kan ranke ryggen og være stolte af, at de gav mig deres stemme. Hvis vi havde haft fri og fair adgang til medierne ville mange mange flere have hørt om mit kandidatur og kunnet have stemt på mig.

Jeg stillede op, fordi jeg mente, at nogen måtte have modet til at sætte spørgsmålstegn ved løgnene i det vestlige narrativ om, at Danmarks nuværende problemer som inflationspres, energikrise og krig i Ukraine skyldes Ruslands "uprovokerede militære angreb på Rusland". Det passer simpelthen ikke. Det er den vestlige politik, som Danmark aktivt støtter, med NATO's vedvarende krige, som senest i Ukraine, der kan føre til atomkrig, og Vestens inkompetente økonomiske politik, der er årsag til problemerne. Jeg ønskede, at få det med i debatten og kaste lys på de løsninger, som jeg og Schiller Institutet har anvist.

Hvis vi fortsætter som nu, vil det i løbet af de kommende måneder vise sig, at dette vestlige narrativ og historien om, at Rusland taber krigen i Ukraine, er et fata morgana. Ukraine vil begræde 100.000-150.000 dræbte soldater og tre gange så mange alvorligt sårede, mens landet ligger i ruiner. De enorme mængder avanceret militærudstyr fra NATO vil enten være smadret eller under russisk kontrol, i lighed med store dele af Ukraine som vil blive indlemmet permanent i Rusland. Vi kan så forværre den allerede katastrofale økonomiske tilstand pga. manglende russisk gas med enorme nye udskrivninger til militæret (12 mia. kr. eller mere årligt) eller gøre, hvad vi skulle have gjort for længe siden: Sætte os til forhandlingsbordet og lave en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der inkluderer Rusland og Kina, og resten af verden.

Lad os håbe vi gør dette, i stedet for at blive tilintetgjort i atomkrig, og kan sikre hele verdens udvikling gennem samarbejde og Fred gennem Udvikling.

Følg med på www.schillerinstitut.dk

(Jeg kan også kontaktes på info@sive.dk) og du er velkommen til at hamstre en af mine ophængte plakater, inden de bliver taget ned på lørdag.

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en

velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme, fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en “systemisk rival”.

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-

administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til

Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfaren?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil

ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", <https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>

Pave Frans insisterer: Afslut denne verdenskrig om Ukraine, forhandlinger må påbegyndes

Den 7. nov. 2022 (EIRNS) Pave Frans blev stillet et spørgsmål om Ukraine-konflikten på sin hjemrejse fra Bahrain i weekenden, og han svarede nøgternt: "Jeg vil gerne begræde, idet jeg benytter mig af denne forespørgsel: tre verdenskrige i et enkelt århundrede! Den fra 1914-1918, den fra 1939-1945 og så denne her! Denne krig er en verdenskrig, for det er rigtigt, at når imperier, enten fra den ene eller den anden part, svækkes, er de nødt til at føre krig for at føle sig stærke – og desuden for at sælge våben! Jeg mener, at den største katastrofe i verden i dag er våbenindustrien. Hør nu her! Jeg har fået at vide, men jeg ved ikke, om det er sandt eller ej, at hvis der ikke blev fremstillet våben i et år, kunne vi afhjælpe sulten i verden. Våbenindustrien er forfærdelig."

Derefter fortsatte han yderligere med, hvor forfærdelig krig er, fra Yemen, til Etiopien/Tigray, til Syrien og Libanon. Selv om det blev efterladt tvetydigt, hvad han mente med "imperier, der svækkes", var de krige, han nævnte, bestemt

ikke Ruslands skyld.

Desuden tweetede Frans et par dage forinden, den 4. november: "I menneskehedens have leger vi med ild, missiler og bomber, med våben, der bringer sorg og død, og som dækker vores fælles hjem med aske og had. Jeg retter min inderlige appel til alle om, at krigen i Ukraine bringes til ophør, og at seriøse fredsforhandlinger indledes." (https://twitter.com/Pontifex/status/1588493765722841093?ref_src=twsrc%5Etfw)

Vores opgave er at opbygge en verdensomspændende borgerbevægelse for fred og udvikling.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 6. November 2022

Søndag den 6. november 2022, Afskrift: Med Helga Zepp-LaRouche og Harley Schlanger

Resumé: Helga Zepp-LaRouche præsenterede i dag et klart og kortfattet resumé af de seneste strategiske begivenheder og Schiller Instituttets konferencer for at samle folkevalgte og andre ledende embedsmænd for at imødegå den krigskampagne, som

kommer fra London og dets NATO-krigshøge. Pressemødet den 5. november med titlen: "En atomkrig kan ikke vindes og må ikke udkæmpes", sagde hun, krydsede den voksende bevidsthed om den risiko for atomkrig, der udgår fra de lande, som er i opløsning efter sammenbruddet af deres unipolære finansielle system.

"Åbenmundede, kendte personligheder" har sluttet sig til os for at udtale sig, mens demonstrationerne mod krigen vokser i hele Europa. I USA har modige unge aktivister fra Schiller Instituttet konfronteret krigshøgene, og vist at der er politisk modstand i USA, at "der ikke er nogen ensidig støtte" til de provokationer, der, såfremt de ikke modarbejdes, vil føre til tredje verdenskrig.

Hun tilføjede, at det korte besøg [i Kina] af den tyske kansler Scholz repræsenterer en lignende proces. Tyske industrifolk er begyndt at modsætte sig afkobling fra Kina, mens grønne partiideologer i hans koalition støtter afkobling sammen med afindustrialisering og fuld opbakning til krigen mod Rusland i Ukraine. Scholz synes i det mindste at erkende, at den tyske økonomi ikke kan overleve afkoblingen fra Rusland, som allerede er ved at ske, med en afkobling fra Kina.

Hun opfordrede seerne til at se videoen fra pressemødet og til at slutte sig til borgernes ikke-voldelige bevægelse for endegyldigt at afskaffe faren ved atomvåben og geopolitik.

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Det er den 6. november 2022, og jeg vil gerne byde jer velkommen til en særlig webcast med grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Det er et stykke tid siden vores sidste samtale, da Helga har haft ekstraordinært travlt, så vi vil opdatere jer om, hvad der er sket, og det er en del. Især har vi gjort meget for at gribe ind i denne ekstremt farlige strategiske situation. I

går var der et {EIR} pressemøde, det er {Executive Intelligence Review} og Schiller Instituttet, med det formål at katalysere en verdensomspændende bevægelse for en ikke-voldelig mobilisering mod faren for atomkrig. Det var med overskriften: "En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig blive udkæmpet".

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>)

Helga, du deltog i dette. Det var noget af en begivenhed. Kan du hjælpe os med din fornemmelse af betydningen af dette, og hvad der blev sagt.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Grunden til at vi besluttede at gennemføre en sådan begivenhed var til dels, at der er en voksende bevidsthed hos stadig flere mennesker i verden, i mange lande, om, at vi er faretruende tæt på den tredje verdenskrig. I den seneste periode, helt og aldeles ubemærket i de europæiske medier eller ikke dækket af dem, har der faktisk i USA været talrige interventioner i valgkampen mod senatorer og kongresmedlemmer, som er kendt for at være anstiftere af denne konfrontationspolitik, og allerede nu har en hel hær af hovedsagelig unge aktivister konfronteret disse mennesker og sagt: "Hvorfor billiger og støtter I en politik, som indebærer en risiko for civilisationens ødelæggelse?"

Der er en hel del røre om det, for en af de vigtigste af disse mennesker var Diane Sare, som er den eneste uafhængige kandidat, der trods et meget ugunstigt arbejdsmiljø i New York, hvor de har udformet deres famøse valgregler således, at det næsten er umuligt at komme på stemmesedlen, og ingen anden kandidat end hende formåede at indsamle 66.000 vælgerunderskrifter.

Men på trods af at hun har et mandat fra disse vælgere, som ønsker, at hun skal være med i valgkampen, er hun alligevel blevet udelukket fra den eneste debat, som Schumer, senator i New York, og hans udfordrer fra det republikanske parti,

Pinion, har haft, og hvis man lytter til deres debat, var den ret så kedelig og indeholdt intet væsentligt. Sare ville have været den eneste, der havde bragt faren for atomkrig på banen, og de formoder, at det er hovedårsagen til, at de absolut ikke ønskede, at hun skulle deltage.

Men fordi hun har en stor skare af tilhængere, besluttede mange af disse mennesker at afholde en pressekonference med kort varsel og bringe de spørgsmål på banen, som medierne og politikerne forsøger at undertrykke. Så det, der blev samlet ved arrangementet i går, var nogle meget åbenmundede og internationalt kendte personligheder, som talte om faren for atomkrig, og jeg vil blot gennemgå listen: Den ene var Steven Starr, som er en førsteklases atomekspert fra University of Missouri; dernæst Scott Ritter, som er meget berømt, fordi han er en af de mest åbenmundede kritikere af den nuværende amerikanske politik; dernæst tidligere oberst og senator i Virginia Richard H. Black, som er meget berømt og i forvejen har en stor fanskare rundt om i verden; tidligere CIA senioranalytiker Ray McGovern; dernæst også andre personer, såsom Cliff Kiracofe, tidligere topmedarbejder i Senatets udenrigsudvalg.

Der deltog flere personer fra Frankrig: General Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret), Jacques Cheminade og undertegnede. Det var en virkelig vigtig begivenhed, og jeg vil absolut opfordre jer til at se videoen og især det indslag, som blev præsenteret af Steven Starr (<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=418>), en kort video om, hvordan en atomkrig rent faktisk vil foregå. Jeg kan love dig, at hvis du ser den video, vil du ikke få en god nats søvn, for det vil gå op for dig, at vi sidder på en atomar krudttønde, som, hvis det går galt, vil føre til civilisationens udslettelse inden for ganske kort tid. Det han demonstrerer med animationer, hvor både USA og Rusland har omkring 1.000 ICBM'er, og hvis der på skærmen fra den ene eller den anden side kommer et tegn på, at et missil er affyret, så er der ca.

to minutter til at orientere præsidenten om situationen. Præsidenten har derefter ca. 30 sekunder til at beslutte, hvad han skal gøre. Derefter tager det yderligere to minutter for missilerne at komme i affyringsposition og derefter en flyvetid på mellem fem og syv minutter: Så maksimalt tager det hele fra den første advarsel til selve nedslaget mellem 10 og 15 minutter!

Nu kan man forestille sig, at det i sig selv indebærer den størst mulige risiko, fordi fejlvurdering, falsk alarm, en ulykke, alle disse faktorer kan forekomme, og naturligvis er et af de stærkeste budskaber, som blev fremsat af alle – af Ray McGovern, Scott Ritter og Steven Starr – og det er det, jeg har sagt i meget lang tid, at selve tanken om at man kan føre en begrænset atomkrig ved hjælp af nogle få taktiske atommissiler, og derefter standse op og tænke over, hvad man ellers vil gøre, {det er ikke muligt}. Når man først benytter et enkelt atomvåben, vil hele arsenalet blive indsat, og som det bliver meget klart i denne video, så vil der opstå en atomvinter i omkring 5, 7 eller 10 år, hvor der ikke længere vil være nogen fødevareproduktion, ikke mere planteliv muligt, og som følge heraf vil de mennesker, der ikke er døde i de første atomsprængninger, dø i det følgende år af sult og rædselsscener, man ikke rigtig kan forestille sig – bare have en anelse.

Så dette er, hvad nogle mennesker leger med, og I bør bemærke, at chefen for USA's Strategiske Kommando, Stratcom, adm. Charles Richard, på en konference den 1.-2. november erklærede: "Denne Ukraine-krise, som vi befinder os i lige nu, er kun opvarmningen. Den store er på vej. Der vil ikke gå ret lang tid, før vi bliver testet på måder, som vi ikke er blevet testet på i lang tid". Det var den samme admiral Charles Richard, der i februar fortalte Pentagon, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben var på vej op fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Så et af de diskussionspunkter, der blev rejst, var, om Pentagon ikke er

klar over, at resultatet af dette vil være en atomvinter.

Jeg tror personligt, at de ikke er klar over det, fordi de stadig hvert år har en manøvre kaldet "Global Lightning", som indebærer idéen om at bruge et par taktiske atomvåben, derefter en smule cyberkrig, derefter konventionel krig, men det hele skal være en langvarig krig på flere uger; alt imens en sådan mulighed ikke eksisterer. Så illusionen om, at man kan føre en begrænset atomkrig eller vinde en atomkrig, blev bestemt udfordret af alle disse eksperter, og alle, der er bekymrede over krigsfaren, bedes se denne video og følge hele diskussionen, for det er nogle af de mest åbenmundede og mest kompetente personer, man kan finde. Det var ganske bemærkelsesværdigt, at denne vurdering fra amerikanske specialister blev fuldstændig delt af de to militærfolk fra Frankrig, general Delawarde og oberst Corvez, som også fortalte, at samtlige videoer af oberst Black og Scott Ritter og Ray McGovern bliver fulgt af alle militærfolk i Frankrig, og jeg ved, at det samme gælder for i hvert fald nogle folk i Tyskland.

Så det er meget vigtigt. Hvis man ikke ser disse videoer, ved man ikke, hvad der sker på dette område. Derefter var der en lang diskussion om, at vi er nødt til at gøre folk opmærksomme. Til forskel fra begyndelsen af 1980'erne, hvor både Scott Ritter og Ray McGovern var i aktiv militærtjeneste under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, så de har førstehåndsviden om, hvordan det var at være i Cuba-krisen, hvordan det var at være i en situation med "affyring-efter-advarsel" i 1980'erne med SS-20 og Pershing II-opstillingerne. De siger, og det er indlysende, at der dengang var hundredtusindvis af mennesker på gaderne, der protesterede og advarede mod Tredje Verdenskrig, mens der nu, hvor situationen er så meget farligere, er meget lidt opmærksomhed.

Det er begyndt at ændre sig nu. Der er nu demonstrationer mod krig i Italien, som er ret betydelige; i Frankrig, Belgien,

Holland; i Tyskland er det helt klart ved at tage fart. Men hvis man sammenligner, hvad der kan ske med menneskeheden, nemlig den fuldstændige udslettelse, og man sætter det i kontrast til den viden, som folk har, er det nærmest ingenting.

Desværre må man sige, og det blev også diskuteret, at de regeringer, der fremmer denne politik, tydeligvis også er uvidende om hvad det er, de er i færd med.

Så dette er absolut nødvendigt at se: Gå ind på Schiller Instituttets websted og se det

Her er resten på engelsk:

SCHLANGER: You can see it on <https://schillerinstitute.com> and I think one of the most exciting things, in the sense that you're saying, in the sense of a wakeup call, was the dialogue, the discussion that took place among the panelists and also with media in the last half of the press availability [<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=4903>].

And again, outside of what we're doing, we see very little attempt to confront the warhawks, with the reality of what they're doing. Now in that context, we mentioned Diane Sare's campaign: Some of her campaign workers, especially in the last weeks, confronted the warhawks at town meetings, and left them either speechless or just raving. The confrontation with Alexandria Ocasio-Cortez, which has been seen now by tens of millions of people across the world; Ilham Omar, Elizabeth Warren, the senator from Massachusetts, exposing these so-called peaceniks and progressives, as really being a front group for the warhawks.

Now, most importantly, Obama was confronted by Stewart and Anastasia Battle; and then Mike Pompeo. So Helga, this is the exemplary kind of action that should be taken by people, nonviolent confrontation of the warhawks, don't you think?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think this is a very important sign that there {is} a political opposition within the United States, to the war. I think this is very important for other people around the world to know, because when you look at the media, you think that is a monolithic policy, but it is not. And the fact that these young activists have the courage to take on these establishment figures and confront them in this way, it has changed the landscape in the United States already, because many of the so-called "alternative media," some of them with quite large followings, also comedians, such as the Jimmy Dore Show, and similar programs, they all have interviewed Diane Sare, so she has started actually to break out the effort to contain her campaign, and there is actually a growing awareness. And I think it's very important that we have a similar thing in Europe and other parts of the world, because when we are threatened with the extinction of civilization, this is a matter which should concern every person on this planet, so it's very, very important.

SCHLANGER: As you mentioned Germany, it's really clear that Germany is the major victim, or one of the major victims, besides of course the Ukrainian people, of this war drive. And what we're seeing is the potential for a split in the coalition government around the visit to China by Chancellor Olaf Scholz. What's your impression of the importance of this, and is this in fact, part of the potential for an anti-war sentiment to grow in Germany?

ZEPP-LAROUICHE: Well, this is very interesting, because I think, you have at least two ministers in the Germany government coalition who are completely in support of the provocative policies coming from the U.S. and the British. That is incredible, because it means that these ministers, who are supposed to have sworn an oath that they will prevent injury to the German people, forget about it! These Greens are the biggest—what Economic Minister Robert Habeck is doing in his economic policies is threatening to crash the German

economy completely against the wall; and what Foreign Minister Annalena Baerbock is doing, calling China a "systemic rival," and pushing all the heavy weapons for Ukraine, saying she will "defend" Ukraine even if the German voters don't agree with it—and she is, after all, supposedly a democratically elected official, so the voters can draw their own conclusion from that.

But there is clearly a situation where Scholz realized, and being obviously instructed by the top level of German industry, both the CEOs of the major corporations and also the leaders of machine-tool, craftsmen, the SMEs, that Germany will not survive this policy! So Scholz decided to go on this short trip to China. This was also on the 50th anniversary of German-China relations, which is very important, because if you look at that, 50 years ago, then Foreign Minister Walter Scheel went to China and he met with Mao Zedong, with Zhou Enlai, with then Foreign Minister Ji Pengfei, and these were no less Communist than the Communists are Communists today. But if you look at the civilized attitude the high art of diplomacy which was portrayed by Scheel, and also by Helmut Schmidt, and even later by Foreign Minister Guido Westerwelle [2009-2013], who absolutely had respect for a different culture, and had no such hysteria like you see with Baerbock and company.

So Scholz went; it was a very short visit, just flying in, having 10-11 hours of meetings with Xi Jinping, with Premier Li Keqiang, and then flying back: But nevertheless it was extremely important, because Germany right now has already cut off Russia completely and that means we will have huge energy crisis over the coming weeks and months; but if Germany were cut off from its largest trade partner, China, too, which is what these Greens in the government and also some FDP ministers, too, are pushing for, that would be the end of Germany as an industrial nation, and that is sinking into the consciousness of many people. I think it's very important,

because if you look at the figures, how the trade between China and Germany has increased, I think 1,000 times since the beginning of diplomatic relations in 1972, from about \$275 million to €245 billion, which is a huge increase. Then 1,000 jobs in Germany depend on exports to China; then you have large investments, import relations. In the rise of China, one of the countries that has profited a lot has been Germany.

So the entire living standard in Germany has been based on cheap energy imports from Russia and a growing export market in China, and these hooligans—the Greens—are threatening both. So it's very important that Scholz decided to go with a large delegation with German industrialists to China and hopefully, they have been able to remedy some of the damage that has been done—not entirely because if you look at what Xi Jinping said, he quoted Helmut Schmidt, which is quite something to quote a former Chancellor from the same SPD party as Scholz's, and he said, quoting Schmidt he said, "it's very easy to lose trust quickly, and it's very difficult to regain it." Obviously, this is a big problem because if the Chinese, who are always looking at what is happening with Russia; they looked at the collapse of the Soviet Union in 1991, and they said they will do everything to ensure that would never happen to China, and in the same way, they look at who is now behaving toward Russia, with the sanctions. They say, if Germany can do that to Russia under blackmail from the British and EU, and U.S., what is preventing them from doing the same to China?

So in that sense, it's very important that Scholz made his visit, and obviously, we are in an extremely fluid situation: Who knows what happens on Tuesday [Nov. 8], with the midterm elections in the United States. If that leads to a significant weakening of the Democrats, maybe in a slightly different geometry, it's very important that Scholz made that visit, and hopefully this can be carried, because if the German industry would put their foot down, and really recognize what a danger these Greens represent, there may be some hope. But it is

quite dangerous.

SCHLANGER: And Helga, I know you've written an article this week on the need for a change in course in German government policy. That will be published by {Executive Intelligence Review}; people can look for it on our websites. And also you've been interviewed repeatedly by Chinese networks for the discussion of what it meant to have this meeting, which is significant. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/06/helga-zepp-larouche-on-china-plus-world-today-program-on-scholzs-beijing-visit/>)

The other side of this is the attack on Germany, was the explosion of the Nord Stream 1 and 2 pipelines. This became a subject of controversy, especially directed against the British, when the Russian Foreign Ministry called in the British Ambassador to Moscow to present a "severe demarche" as they said, over evidence that they presented to the UN Security Council that of the British hand in the Nord Stream pipeline explosion, but also the attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol harbor. (https://www.mid.ru/en/-foreign_policy/news/1836726/) Has there been any coverage of this in West? Is anyone talking about it? Because this was clearly aimed at the British hand in the whole NATO operation against Russia.

ZEPP-LAROUCHE: Compared to the importance of it, there is very little coverage, and what there is, they are trying to ridicule it, and play it down as just some typical Russian fake news. But as many experts in Europe and in the United States have expressed, they do not believe that Russia would make such an accusation if they do not have the facts to back it up. At the UN Security Council, the Russian Ambassador Vassily Nebenzia presented behind closed doors evidence that the British did have a role in the drone attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol, which the Russians were able to deflect and defeat. But also that the British were involved in the sabotage of Nord Stream 1 and 2. Obviously, this needs to

be substantiated with proof and facts, but we had before, all kinds of military experts who basically said that the only {cui bono}, the only one with the capability, who has the motive, who was on site at the right moment, all speaks to either the United States or one of their allies; and the British definitely have the capacity to do these kinds of things. And I think this is really important: I would expect the Bundestag, for example, to make a really big investigation about that. The government should make an investigation, they should demand all information—they probably have it already.

Because the other thing is that Liz Truss, the short-lived Prime Minister of Great Britain: Somebody hacked her smartphone, there is now evidence that one minute after the sabotage of Nord Stream, she texted U.S. Secretary of State Blinken, reading, "It's done." One minute after the attack! Now, for that to be coincidence is very unlikely. How was this phone being hacked? That's not so difficult, because she used her personal phone, and any data which is collected by anybody, like the NSA or the GCHQ, and collected and stored, is immediately available to all other big players, the Chinese, the Russians, so there is no longer any secret in this way. So I'm quite certain that the evidence will come out. And then, if it is really proven, then the implications of this are enormous.

I think for Germany to stay in an alliance with countries that are trying to ruin them economically is obviously an impossibility. So I think this British story is extremely relevant, and we should be following it, with extreme attention, because that may be one of the things which can turn the course of history to go in a completely different direction.

SCHLANGER: Speaking of creating a different direction for mankind, you've sponsored a number of conferences with present and former elected officials, primarily from Ibero-America, but now it's being expanded, and the discussion process that

you've initiated is, how do we create a global citizen's movement, to achieve the just new security and financial architecture? The next conference of this is Nov. 22, 2022, and I'd like you to give a sense to our viewers of what we've done with this, and what you intend at this upcoming conference?

ZEPP-LAROUCHE: Well, we had on Oct. 7 and Oct. 27, two conferences which were mainly Latin American members of parliament and former elected legislators, who all expressed extreme concern about the war danger. Then out of that came the idea that naturally it should also concern other elected officials, both active and former ones, and also their constituents; and out of this came the idea that when humanity is threatened with World War III that concerns everybody, and that automatically catapults every citizen to become a world citizen. And Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, was of the opinion that there must not be a contradiction of being a patriot of your own country and being a world citizen, and therefore, the slogan of this is therefore, "World Citizens of All Countries Unite." Now, some of you may recognize that to be a variation of another call that also comes from a person from Trier, my hometown, so there is a certain historical irony in that. But otherwise, it is really a very important issue, because, I think we must make sure that this video that I mentioned in the beginning, by Steven Starr, everybody on the planet should see that!

We have to get rid of nuclear weapons! I have been of that conviction for a long time. We are also aware of the fact that it's very difficult, because despite some progress in the disarmament negotiations, nuclear weapons constitutes the power of those who have power, so it is very unlikely to get a deliberate agreement to ban nuclear weapons. So, despite the fact that it would make complete sense. Therefore, there are only two ways: One is the way which my late husband, Lyndon LaRouche, had proposed which became the SDI, which President

Reagan adopted on March 23, 1983: Which was basically the idea that the superpowers should work together and develop new technologies that would make nuclear weapons technologically obsolete. I think that is still something on the table: That requires more research, more expertise, because a lot of the weapons systems have changed in the meantime, quite significantly. But it's still definitely one approach. The other approach is to make sure that there is a world public demanding that, and that is what we are trying to do in the short term. And when Mahatma Gandhi, who was the creator of the nonviolent method of resistance, when Jawaharlal Nehru, his closest associate was asked, in the face of nuclear weapons, do you think nonviolent methods are sufficient? And Nehru replied, given the fact that nuclear weapons are the most violent form of violence, it must especially be nonviolent methods to fight against that.

So we invite you to participate in that, and get the message out to as many of your friends and colleagues as you can, because we definitely are in an extremely dangerous moment, because as long as we have the danger of a blowout of the financial system, the hyperinflation, the collapse of the neoliberal system, and people in the West thinking that the new, emerging countries of the Global South, of the BRICS, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), which are all working on a new economic system, that they regard that as a systemic rival and enemy which must be contained—rather than taking up the offer to join it!—the war danger will remain.

So we will fight to get people in Europe and in the United States to understand that geopolitics must stop, that Europe and the United States must join with the countries of the Global South and respond to their demand that colonialism should end.

So we are at a very, very important moment in world history and there is every reason to become active. As Ray McGovern said yesterday: Get off your derriere, get off your butt, and

start to become activists with us.

SCHLANGER: Well, Helga, thanks for joining us today. I think it's absolutely crucial that people take your urging that they watch this video from the event yesterday, at <https://www.schillerinstitute.com> under the title: "A Nuclear Cannot Be Won and Must Never Be Fought." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) And at the same website, you'll be able to register for the conference on Nov. 22, "Stop the Danger of Nuclear War Now" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122) which will continue, and in fact expanding the dialogue to bring people together around the world on this perspective which we just heard from Helga.

Until next week, you have your homework for you. Join us, and use the inspiration from the young people to confront the so-called "powerful," and force them to acknowledge that they nothing to offer but war and chaos, and let's break their power.

Hvem rasler med "atomsablen" – og hvorfor?

Den 2. november 2022 (EIRNS) – Den russiske regering udsendte i dag en formel erklæring gennem sit udenrigsministerium, hvori den opfordrer de "fem atomvåbenstater" – USA, Storbritannien, Frankrig, Kina og Rusland – til hver især at bekræfte deres forpligtelse til den grundlæggende politik, at: "Vi bekræfter, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". Rusland gjorde dette i en politisk erklæring, som

vi gengiver i sin helhed nedenfor, og hvori det indtrængende opfordres til, at "den mest umiddelbare opgave er at undgå ethvert militært sammenstød mellem atomvåbenmagter", hvilket kunne medføre "katastrofale konsekvenser" for den samlede menneskehed. De insisterede på, at nedtrapning af den nuværende krise er den "højest prioriterede opgave" for alle.

Denne sætning ("en atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes") opnåede berømmelse, som Reagan-Gorbatjov-formlen fra 1985, som bidrog til at dæmme op for Den kolde Krig, og den blev senest bekræftet indbyrdes af de "fem atommagter" den 3. januar 2022. Rusland meddelte i dag, at "vi bekræfter fuldt ud vores engagement i den fælles erklæring fra lederne af de fem atomvåbenstater om forebyggelse af atomkrig og undgåelse af våbenkapløb den 3. januar 2022". (<https://www.reaganlibrary.gov/archives/speech/joint-soviet-united-states-statement-summit-meeting-geneva>)

Denne erklæring fra udenrigsministeriet udgør et element i en række større strategiske initiativer, som den russiske regering har iværksat i løbet af de seneste 24 timer med det formål at forsøge at bryde den tilsyneladende uundgåelige udvikling mod krig.

Derudover meddelte udenrigsministeriets talskvinde, Maria Zakharova, i dag, at det russiske forsvarsministeriums tidligere anklager om, at britiske militærstyrker havde spillet en central rolle i "planlægningen" af både det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol og sabotagen af Nord Stream-rørledningerne var blevet fremlagt med fuld bevismæssig opbakning ved et lukket møde i FN's Sikkerhedsråd den 31. oktober. Zakharova oplyste også, at den britiske ambassadør i Rusland, Deborah Bronnert, ville blive indkaldt til udenrigsministeriet "om kort tid" med samme formål. De eksplosive russiske afsløringer om Storbritanniens rolle er stort set blevet mørklagt af de vestlige medier – i hvert fald indtil nu.

Desuden genoptog Rusland i dag også den internationale aftale, der tillader korneksport fra Ukraine, som Rusland havde suspenderet efter det ukrainske droneangreb den 29. oktober mod Ruslands flådebase i Sevastopol, hvor man udnyttede den sikre korridor, som var forbeholdt eksport af korn. De gjorde det ikke som en "overraskende omvæltning af politikken", som mange af medierne hævder, men efter at de

1. havde forelagt deres sag for FN's Sikkerhedsråd i mandags, herunder beviser for britisk militærs involvering i "planlægningen" af droneangrebet på Sevastopol, og
2. havde fået skriftlige forsikringer fra Kiev om, at korridoren udelukkende ville blive brugt til korn.

De britiske og amerikanske reaktioner på afsløringen af Storbritanniens rolle har været meget afslørende. Den britiske regering har blot erklæret, at Rusland "spredte falske påstande af episk omfang"; Washington valgte imidlertid at sende en anden slags budskab til Moskva med det højst usædvanlige skridt at bringe en normalt hemmelig ballistisk missil-ubåd fra den amerikanske flåde – dvs. en af de tre komponenter i "atomtriaden", der er i stand til at tilintetgøre Rusland – op til overfladen for anden gang på to uger. Den første, USS West Virginia, dukkede demonstrativt op til overfladen i Det Arabiske Hav den 19. oktober; anden gang var det USS Rhode Island, som i går sejlede ind i havnen i Gibraltar, et britisk oversøisk territorium. For at gøre budskabet helt klart, udtalte talsmand for den amerikanske flåde, kaptajn John Craddock: "USA og Storbritannien deler en stærk historie af samarbejde gennem øvelser, operationer og samarbejdsaktiviteter som denne" (understregning tilføjet).

Hvem rasler med "atomsablen"? Svaret er helt indlysende.

Med hensyn til hvorfor, kan det ved første øjekast forekomme mindre indlysende for flere af vores medborgere.

I sin tale den 25. oktober til den "Internationale videnskabelige og praktisk anvendelige konference 'Videnskabeligt-teknologisk og innovativt samarbejde mellem BRICS-lande'", som blev afholdt af den [russiske] nationale komité for BRICS-forskning, gik Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dybden med problemstillingen:

"Det er det neoliberale systems systematiske sammenbrud, som er den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina... Begivenhederne i London signalerer den endegyldige ankomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette monetaristiske system, der var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk system på verdensplan."

Det er af denne elementære grund, at erklæringen: "Stop faren for atomkrig nu", som cirkulerer vidt og bredt med henblik på at indkalde til et tredje internationalt seminar for verdens politiske og sociale ledere, utvetydigt fastslår følgende:

"Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik, der kan erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system for produktion og fremskridt, som kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning."

Det er af samme årsag, at Diane Sares kampagne til senatet i New York er af så strategisk stor betydning. I sin egenskab af

Lyndon LaRouches stemme på den amerikanske politiske scene i dag, er Sares klare fordømmelse af den presserende fare for atomkrig og hendes præsentation af LaRouches politiske løsninger afgørende i disse sidste dage før valget den 8. november.

Dokumentation:

As a permanent member of the United Nations Security Council and one of the nuclear-weapon powers, in accordance with the Treaty on the Nonproliferation of Nuclear Weapons, the Russian Federation bears a special responsibility in matters related to strengthening international security and strategic stability.

In implementing its policy on nuclear deterrence Russia is strictly and consistently guided by the tenet that a nuclear war cannot be won and must never be fought. Russian doctrinal approaches in this sphere are defined with utmost accuracy, pursue solely defensive goals and do not admit of expansive interpretation. These approaches allow for Russia to hypothetically resort to nuclear weapons exclusively in response to an aggression involving the use of weapons of mass destruction or an aggression with the use of conventional weapons when the very existence of the state is in jeopardy.

Russia proceeds from the continued relevance of the existing arrangements and understandings in the field of cutting and limiting nuclear weapons, as well as reducing strategic risks and threat of international incidents and conflicts fraught with escalation to nuclear level. We fully reaffirm our commitment to the Joint statement of the leaders of the five nuclear-weapon states on preventing nuclear war and avoiding arms races of January 3, 2022. We are strongly convinced that in the current complicated and turbulent situation, caused by irresponsible and impudent actions aimed at undermining our national security, the most immediate task is to avoid any military clash of nuclear powers.

We urge other states of the “nuclear five” to demonstrate in practice their willingness to work on solving this top-priority task and to give up the dangerous attempts to infringe on vital interests of each other while balancing on the brink of a direct armed conflict and encouraging provocations with weapons of mass destruction, which can lead to catastrophic consequences.

Russia continues to advocate for a revamped, more robust architecture of international security based on ensuring predictability and global strategic stability, as well as on the principles of equal rights, indivisible security and mutual account of core interests of the parties.

Link: Statement of the Russian Federation on preventing nuclear war – The Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation (mid.ru)

Foto: eberhard grossgasteiger, Pexels

**Videokonference med
talerlisten: Stop faren for
atomkrig nu.
Tirsdag den 22. november
eller senere**

Panel 1 ovenover.

Her er Panel 2: Link

Dato: Tirsdag den 22. november 2022

**Tid: Panel 1 (15:30– 18:30 dansk tid):
Stop uret til Dommedag – Det almene vel
af den ene menneskehed**

**Panel 2 (19:30 – 22:30 dansk tid): Fred
gennem udvikling**

Sted: Internet: schillerinstitute.com. og

Deputeretkammeret, Mexico City; Zoom (med simultantolkning på engelsk, spansk, tysk og fransk)

Tilmelding: Stop faren for atomkrig nu
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122

Et tredje seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd og andre politiske og sociale ledere på verdensplan vil blive afholdt den 22. november med den presserende opfordring "For verdensfred: Stop faren for atomkrig nu".

Beslutningen om at indkalde til dette tredje seminar blev truffet af de ledende deltagere i det andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden, som Schiller Instituttet tog initiativ til, og som mødtes den 27. oktober på en online Zoom-konference i et mødelokale i Mexicos kongres.

Det kommende arrangement den 22. november vil også finde sted i den mexicanske kongres med en stadig voksende liste af

sponsorerende institutioner og tilhængere af erklæringen, der også tjener som invitation til denne række af seminarer (se nedenfor for teksten til erklæringen og den fulde liste over underskrivere).

På grund af den hastigt voksende støtte til dette initiativ fra hele verden, i takt med at faren for atomkrig eskalerer, vil det tredje seminar blive udvidet til at bestå af to paneler. Nærmere oplysninger vil blive offentliggjort snarest muligt.

Opdateret invitation på engelsk:

The long-awaited U.S. midterm election did *not* reduce the danger of global nuclear war – if anything, it increased that threat. First, because the life-and-death issues facing the United States and the world – the escalating danger of nuclear confrontation around the Ukraine theater, and the breakdown collapse of the Western financial and economic system that is driving that war danger – were scarcely even mentioned for discussion before the American and world public during that election cycle. And second, because the dynamic of economic depression is marching forward relentlessly: 1.8 billion human beings face the danger of starvation; 2 billion people lack clean water; most of Europe is being plunged into a cold and hungry winter; hyperinflation is galloping ahead, worsened by the incompetent “anti-inflationary” policies adopted by the U.S. Federal Reserve, the Bank of England, and other central banks and financial institutions of the West.

But that is only half the story. From Asia and the Non-Aligned movement more broadly, a new international security and development architecture is being forged. An epochal change is underway: Nations representing the large majority of mankind are saying that the era of blocs and geopolitics is over; that colonialism, underdevelopment and poverty will no longer be tolerated.

But if war is to be avoided, if we are to avoid sinking into two, decoupled geopolitical blocs set on a collision course, then the overriding interests of the One Humanity must be discovered, affirmed, and established as the basis for such a new architecture. National and regional interests cannot be partial and at war, one with the other, but must coincide with the interests of humanity as a whole. The threat of thermonuclear extinction has now forced that decision upon us: We shall either all prosper and develop, as we center our concerns on the benefit of the other; or we shall all perish through our own folly, and not survive to correct our mistakes.

Just how close we are to the edge of nuclear war was made dramatically clear in the events of Nov. 15-16, in which a rocket landed on Polish territory. Based on a rumor that Russia had fired the rocket, which turned out to be patently false, the world was within minutes of the activation of the equivalent of Article 5 of NATO. The entire incident, including the dangerously provocative role played by much of the Western media in fanning the flames, underscored how volatile the world situation is. Without a new international security architecture, it is only a matter of time until another such incident unleashes an actual war.

That is the subject, and the urgency, of the upcoming Nov. 22 "Third Seminar of Political and Social Leaders of the World: Stop the Danger of Nuclear War Now," which will gather thoughtful leaders from across the planet to deliberate on these issues. Please see the attached open letter from Congressman Benjamín Robles Montoya and former Congresswoman María de los Ángeles Huerta of Mexico, urging current and former legislators from all nations to join that effort. You are also invited – you are urged – to attend and participate in that deliberation. The event will be conducted both on line and in a meeting room of the Mexican Congress, with simultaneous interpretation in four languages (English,

Spanish, French and German), and it will follow the schedule we present below, along with a partial list of speakers and topics:

Talerlisten:

Panel 1 (15:30– 18:30 dansk tid): Stopping the Doomsday Clock–The Common Good of the One Humanity

- * Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute
- * Benjamín Robles Montoya (Mexico); congressman:
- * Col. Richard Black (U.S.); former state senator for Virginia: “The Danger of Nuclear War After the U.S. Mid-Term Elections
- * Steven Starr (U.S.); retired director of the University of Missouri’s Clinical Laboratory Science Program, and a preeminent expert on nuclear war: “What Would Happen if a Nuclear War Started in the Black Sea?”
- * Argentina; former congressman: “The Necessary Conditions for the Development of the Third World”
- * Paulo Cannabrava Filho (Brazil); journalist, Editor of *Diálogos do Sul*: “Brazil and the Battle for an Expanded BRICS”
- * Alberto Quintanilla (Peru); former congressman: “The End of Globalization and the Emergence of the BRICS”
- * Antonio Ingroia (Italy); former anti-mafia judge in Sicily; candidate for Prime Minister
- * Karl Krökel (Germany); small business leader, founder of “Craftsmen for Peace”

* Germany: religious leader

* France: elected official

Panel 2 (19:30 – 22:30 dansk tid): Peace Through Development

* Diane Sare (U.S.); 2024 candidate for U.S. Senate from New York state: “America’s Voice in the Emerging New Global Architecture of Peace Through Development”

* María de los Ángeles Huerta (Mexico); former congresswoman:

* Jorge Robledo (Colombia); former senator

* Donald Ramotar (Guyana); former President and former member of parliament

* George Koo (U.S.); retired international business advisor: “The Prospects for U.S. China Economic Cooperation”

* Juan Pari (Peru); former congressman: “The Energy Crisis and the Ukraine-Russia War”

* Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly: “Bacteriological Warfare and the Need for a Global Health System”

* Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago); former senator

Erklæring:

Otte måneder inde i krigen mellem Rusland og Ukraine, i hvilken USA og NATO spiller en aktiv rolle, er der mange døde og sårede, omfattende ødelæggelser af alle former for ejendom og meget skadelige økonomiske og sociale konsekvenser i Europa og hele verden, hvilket forårsager chok, der forværrer de

meget dybe problemer i verdensøkonomien med konsekvenser i form af en forværring af krisen og forøget arbejdsløshed, fattigdom og sult.

Det er kendt, at denne krig kan få langt alvorligere konsekvenser end dem, vi allerede lider under, herunder massive ødelæggelser og en krise af globale dimensioner, som aldrig tidligere er set, fordi krigen kan føre til en konfrontation med atomvåben mellem Rusland og USA og NATO.

Blandt de tiltagende stemmer, der opfordrer til en forstandig tilgang, fremhæver vi pave Frans' opfordring til en forhandlet, fredelig løsning.

De undertegnede politiske og sociale ledere, nuværende og tidligere lovgivere og andre folkevalgte fra forskellige lande opfordrer Rusland, Ukraine, USA og NATO til at nå frem til en aftale, der først og fremmest afviser den voksende løsagtige snak om eventuel anvendelse af atomvåben og bekræfter den grundlæggende forpligtelse i den såkaldte Reagan-Gorbatjov-formel fra 1985, at "en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes". For at være varig skal en sådan aftale også etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der anerkender og respekterer de legitime sikkerhedsinteresser, som samtlige verdens nationer måtte have.

Vi anerkender og insisterer på, at Rusland i lighed med USA, NATO, Ukraine og alle andre lande har legitime sikkerhedsinteresser, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnesteenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Westfalske Fred i 1648 – respekt for suveræniteten, engagement i den andens, modpartens, bedste og eftergivelse af gæld, der forhindrer ægte økonomisk udvikling – er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

Det almene gode for den fælles menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt

nation. På den måde vil vi blandt alle verdens nationer kunne bidrage til at opbygge en organisation af borgere i en fælles international indsats, og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan have indflydelse på den internationale politiske debat.

Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores forskelligartede og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af en alternativ økonomisk politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan tilgodese behovene hos en voksende verdensbefolkning.

Vi afviser alle forsøgene på at begrænse, intimidere eller forbyde en sådan overvejelserproces. Og vi opfordrer USA, NATO, Ukraine og Rusland til at bevæge sig i den retning, som vi præsenterer i denne respektfulde opfordring.

UNDERSKRIVERE:

- 1) Donald Ramotar (Guyana); former President (2011-2015), former member of parliament (1992-2011, PPP)
- 2) Helga Zepp-LaRouche (Germany); founder, Schiller Institute
- 3) Jorge Robledo (Colombia); former Senator (2002-2022, Partido Dignidad)
- 4) María de los Ángeles Huerta (Mexico); former Congresswoman (2018-2021, Morena)
- 5) Dr. Kirk Meighoo (Trinidad & Tobago); former independent Senator (2004, United National Congress)
- 6) Dr. Rodolfo Ondarza (Mexico); former Representative, Mexico City Legislative Assembly (2015-2018, PT)
- 7) Diane Sare (U.S.); candidate for the U.S. Senate from New

York (2022, independent/LaRouche)

ADDITIONAL SIGNERS:

Bolivia

8) Gen. Edwin de la Fuente Jeria; former Commander in Chief of the Armed Forces of Bolivia (2012-2013)

Colombia

9) Jennifer Pedraza Sandoval; Congresswoman

10) Luís Eduardo Peláez; state representative, Antioquia

11) Leónidas Gómez Gómez; state representative, Santander

12) Jorge Gómez Gallego; former Congressman

13) Diógenes Orjuela García; former Secretary General, CUT trade union confederation

14) Manuel Sarmiento Arguello; city councilman, Bogotá

Czech Republic

15) Vincenzo Romanello (Czech Republic/Italy); Ph.D., Senior Nuclear Researcher and Project Manager, National Radiation Protection Institute (SURO)

Denmark

Tom Gillesberg, formand, Schiller Instituttet, Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds

Dominican Republic

16) Ramón Emilio Concepción; former presidential precandidate (2020)

Italy

17) Sergio Tancredi; former member of the Sicilian Parliament (2017-2022)

18) Antonio Ingroia; former anti-mafia judge in Sicily; candidate for Prime Minister (2013)

19) Alessia Ruggeri; trade unionist, Comitato per la Repubblica

Mexico

20) Benjamín Robles Montoya; Congressman (2018-); former Senator (2012-2018)

21) Elpidio Tovar de la Cruz; former Congressman (2003-2006)

22) Claudia Yáñez Centeno; former Congresswoman (2014-2017)

23) Alberto Vizcarra Osuna; former Sonora state representative (1988-1991)

24) Dr. Sergio Pablo Mariscal Alvarado; former Mayor, Ciudad Obregón (2018-2021); engineering professor, Sonora Technological Institute

25) Emeterio Ochoa Bazúa; former Sonora state representative (2015-2021)

26) Antonio Valdez Villanueva; former Sonora state representative (2009-2012); Under- secretary General of the Mexican Labor Confederation (CTM) in Sonora.

Netherlands

27) Dr. A. J. (Guus) Berkhout; Professor-Emeritus Geophysics, Technical Univ. of Delft; President of CLINTEL

United States

28) Richard Black; former Virginia state Senator (2012-2020), former member Virginia House of Delegates (1998-2006)

29) Graham Fuller; former U.S. diplomat, CIA official, and Islamic scholar

30) Dr. George Koo; International business advisor, retired

31) Dr. Mohammad A. Toor; Chairman of the Board of Trustees, Pakistani American Congress

32) Bradley Blankenship; Journalist

33) Bob Van Hee; Commissioner, Redwood County, Minnesota

Venezuela

34) Román Rojas Cabot; former Venezuelan ambassador to the European Community, Brussels

35) Emil Guevara Muñoz; former member of the Latin American Parliament (2006-2011)

Yemen

36) Dr. Fouad al Ghaffari; Advisor to the Prime Minister for BRICS Countries Affairs; President of Yemeni ALBRICS Youth Parliament

Videokonference – Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv.

Lørdag den 12. november kl. 16 eller senere

Panel 2: kl. 20 eller senere

Den 1. november, 2022 (EIRNS) – Schiller Institutet er vært for en konference om Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv, den 12. november fra kl. 10.00 til 17.00 dansk tid.

I denne tidsalder med omfattende politisk tumult, med uenighed om den positive rolle, som menneskelig teknologisk udvikling udgør, og den voksende fare for militær konflikt mellem atomare magter, hvad enten den måtte skyldes planlægning eller fejlregning, er det nødvendigt at undersøge og studere den store sovjetiske, russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs (1863-1945) revolutionære idéer. Dette gælder især Vernadskijs begreb om noösfæren, den fysisk-økonomiske sfære, hvorigennem den menneskelige videnskabelige tænkning udgør den dominerende kraft i vort univers.

I en tid med opfordringer til at opdele verden i ideologiske grupper kræver begrebet noösfære et nyt paradigme, som bringer menneskeheden tættere sammen og ikke længere fra hinanden.

Det centrale i noösfæren er at opretholde et grundlæggende engagement i videnskabens fremskridt, dvs. at realisere de grundlæggende gennembrud i den videnskabelige tænkning, som, når de tillemper den produktive proces, øger menneskets indflydelse i biosfæren. Mens Vernadskijs primære videnskabelige bidrag var hans opdagelse af "levende materies" kraftfulde funktion med hensyn til at omdanne og forbedre selve naturen af det underliggende inaktive univers gennem "atomernes migration", indså han også, at mennesket gennem udviklingen af sin videnskabelige tænkning udøvede en lignende effekt på at omdanne og forbedre biosfærens virke.

Mod slutningen af Vernadskijs liv, da Anden Verdenskrig nærmede sig sin afslutning, insisterede han på, at det var presserende for landene at forene deres kræfter og arbejde sammen for at realisere menneskehedens fælles mål, et engagement, som han delte med Sovjetunionens allierede i krigen, den amerikanske Franklin Delano Roosevelt.

Dette symposium har til formål at genoplive denne fremtrædende videnskabsmands navn, idéer, arv og mission. Vi har samlet kendte videnskabsmænd fra hele verden for at diskutere de grundlæggende videnskabelige fremskridt, der er opnået eller snart vil blive gennemført inden for deres respektive aktivitetsområder, hvoraf mange også var Vernadskijs forskningsområder. Om eftermiddagen vil vi drøfte nogle af de fysiske ingeniørprojekter, der pågår i forskellige dele af verden, med henblik på at forbedre menneskehedens vilkår – at udvikle noösfæren.

- Det første panel, der finder sted fra kl. 10 til 13, har titlen: "Vernadskijs revolution inden for videnskab og tænkning".
- Det andet panel, der finder sted fra kl. 14.00 til 17.00, omhandler "Fysisk økonomi: Udvikling af noösfæren".

Vladimir Vernadskij skabte, ved at udvikle begrebet noösfæren, i det væsentlige en unik tilgang til fysisk økonomi, som påfaldende ligner LaRouches metode for fysisk økonomi, der anvender kemi og graderne af fysisk output og input i produktionen som fornødne indikatorer, snarere end den uspecifikke monetaristiske tilgang. Udviklingen og opdagelsen af nye ressourcer og nye metoder til at udnytte og fordele ressourcerne for effektivt at øge en økonomis produktive ydelse udgør en hjørnesteen i denne tilgang. Vandforvaltning og udvikling af energi- og transportkorridorer er ligeledes af afgørende betydning. Talerne i dette panel vil drøfte effektive forslag på disse områder og diskutere nye opdagelser om selve vandets natur og dets forhold til biosfæren og

noöfæren samt de bredere spørgsmål om klimaet i forbindelse med solsystemet og galaksen.

Et websted og yderligere oplysninger vil snart blive offentliggjort.

Folketingskandidat Gillesberg sætter risikoen for atomkrig på dagsordenen ved valget den 1. november i Danmark

Denne artikel blve bragt den 30. oktober 2022 i EIR Daily Alert, Washington, D.C.:

KØBENHAVN, 29. oktober 2022 (EIRNS) – Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, er på stemmesedlen til Folketinget den 1. november i København og fører kampagne for at skifte fra at sende våben til Ukraine til at tilskynde til fredsforhandlinger og nedtrappe den atomare trussel. Hans kampagne føres i forbindelse med Schiller Instituttets Venners valgplatform, der opfordrer til et nyt paradigme i internationale relationer, nemlig fred gennem udvikling.

Gillesberg har med stor gennemslagskraft siden 2005 stillet op til samtlige folketingsvalg undtagen ét på denne platform, i opposition til de herskende politiske fraktioner, som har bevirket, at Danmark er blevet en loyal deltager i NATO's krige i Irak, Afghanistan og Libyen. Siden 2015 har danske soldater trænet ukrainske styrker, og Danmark har sendt våben

til Ukraine.

I denne sammenhæng har Gillesbergs kandidatur, på trods af krigshøgenes bestræbelser på at mørklægge hans kampagne, haft en væsentlig indflydelse, især gennem en kampagneaktion, hvor der blev sat 500 opsigtsvækkende plakater op i København med sloganet: "Stop NATO's krige: SAMARBEJDE – Fred gennem udvikling". Plakaten fremviser flag fra nationer, der arbejder sammen – Danmark, Ukraine, Rusland, Kina, Indien og USA – samt et billede af et byggeprojekt i Afrika.

På skandaløs vis blev mindst 140 plakater fjernet af ukendte politiske vandaler, og politiet er ved at undersøge sagen. Som reaktion på skandalen interviewede det nationale radioprogram, Den Uafhængige Radio, Gillesberg den 26. oktober og spurgte kandidaten, hvem der egentlig ville have plakaterne fjernet? Gillesberg gjorde det klart, at han ikke er offeret for hærværket, men at det danske demokrati er. Hans kampagne udfordrer de fortællinger, der anvendes til kontrol af den offentlige mening, til understøttelse af krigsførelse og til at påtvinge hårde vilkår på energiområdet og hyperinflation.

Tre dage før valget har ingen andre nationale medier foretaget et interview med Gillesberg, men hans kampagne har succes med at alarmere om krigsfare, og hvad vi bør gøre. Han stiller alle de presserende spørgsmål, f.eks. hvorfor er der ingen, der stiller spørgsmålstejn ved, hvem der saboterede Nord Stream-rørledningerne nær den danske ø Bornholm? {Cui bono?}

Hans kampagne har sat tusindvis af eksemplarer af hans erklæring i omløb, hvor han spørger: "Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?" Han stiller spørgsmål, der skal provokere folk til at tænke, f.eks.: "Er det Ruslands skyld, at der er energi- og inflationskrise? [og er Rusland eneansvarlig for krigen i Ukraine?]"

Hans erklæring indeholder også løsninger. Sammenfattende er

hans tre hovedpunkter: Stop NATO's krige; samarbejd med Rusland, Kina og resten af verden; stop røverisk finans- og spekulation og opbyg verdensøkonomien med "Lyndon LaRouches Fire Love". Denne tilgang kræver en Glass/Steagall-regulering af bankvæsenet, målrettet kredit til infrastruktur og projekter med videnskabelige drivkræfter.

Erklæringen har nået vigtige dele af København via massiv omdeling. Tidligere på måneden cirkulerede den inde i Folketinget på den årlige københavnske kulturnat og nåede ud til folk i alle 14 partier og 20 kandidater. Den 26. oktober blev erklæringen udsendt på Københavns Universitet på et studentermøde for kandidater fra otte partier. Forsøget på at begrænse diskussionen mislykkedes, da to kandidater reagerede på en journalist fra EIR News, der bad kandidaterne om at forholde sig til, hvorledes Ukraine-krigen burde bringes til ophør? Journalisten udtalte, at Gillesberg redegør for faren for eskalation af en atomar brand, og hvordan vi er nødt til at aktiveres for at stoppe den [ved at skifte fra at sende våben til Ukraine til at presse på for fredsforhandlinger].

Det, der gør Gillesbergs advarsel endnu stærkere, er, at han er kendt for sine tidligere kampagner for at få Danmark til at ændre kurs i den udenrigs- og økonomiske politik. Tom Gillesberg og hans plakater er en særlig institution i dansk politik siden hans første kampagne i 2005, hvor han med plakatsloganet: "Når boblen brister... Nyt Bretton Woods" advarede mod derivater og hyperinflation, som det er sket. Der har været signaturplakater/politiske slogans til hver valgkamp siden. I 2015 var det: "Win-Win med BRIKS – ikke sammenbrud og krig". Nu er Tom Gillesberg en afgørende stemme på den europæiske scene.

For verdensfred; Stop faren for atomkrig: Andet seminar for nuværende og tidligere lovgivere fra hele verden var en stor succes; et tredje er planlagt den 22. november

Den 27. okt. (EIRNS) – Det er tydeligt, at dagens andet seminar for nuværende og tidligere lovgivere i verden, “For verdensfred, stop faren for Atomkrig”, allerede giver genlyd rundt om i verden. Med 15 deltagere, der repræsenterede otte nationer, og med oversættelser til engelsk, spansk, fransk og tysk, var dette virkelig en international begivenhed, der leverede et stærkt budskab fra en alliance af patrioter fra forskellige nationer, der er klar til at kæmpe for den fælles menneskehed. Ifølge en rapport fra Tyskland livestreamede RT med 30.000 seere hele konferencen. Schiller Instituttets YouTube-kanaler registrerede 2.300 direkte visninger på både den engelske og den spanske kanal.

Seminaret, som blev transmitteret fra et lokale i den mexicanske kongres' parlamentsbygning, blev afholdt af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og forhenværende mexicanske kongresmedlem Maria de los Angeles Huerta, og omfattede deltagere fra USA, Mexico, Colombia, Guayana, Trinidad- Tobago, Frankrig, Tyskland og Italien.

Seminaret, der fandt sted blot tre uger efter seminaret den 7.

oktober for nuværende og tidligere lovgivere fra Latinamerika og Caribien med titlen: "Stop krigen før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren", var præget af en udvidet deltagelse og en intens fokuseret og ofte lidenskabelig diskussion om initiativer til at engagere lovgivere, politik- og fredsorganisationer, andre folkevalgte og medierne i en mobilisering, ikke blot for at forhindre atomkrig, men også for at kræve en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som kan sikre en fredelig fremtid.

Som fru LaRouche understregede i sin åbningstale, er det opløsningen af det globale spekulative finanssystem, der står bag kampagnen for krig. Dette system må erstattes af et nyt penge- og kreditsystem, udtalte hun, for at "overvinde fattigdommen for alle og organisere tingene, så hvert land kan realisere sit potentiale". Det blev besluttet, at gruppen skal mødes igen om tre uger, den 22. november, for at drøfte og offentliggøre de konkrete forslag, som man er blevet enige om.

I sin introduktion til fru LaRouche citerede ordstyrer Dennis Small, leder af Schiller Instituttets afdeling i Latinamerika, den store mexicanske patriot Benito Juarez, som den 15. juli 1867, efter at den habsburgske kejser Maximilian var blevet besejret, erklærede, at "blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder lig med fred". I dag, hvor verden står på randen af atomkrig og en systemisk krise, der truer med at kaste verden ud i en ny mørk tidsalder, sagde Small, at han ville tillade sig at tilføje to ord til Juarez' udødelige ord: "Blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder {til udvikling} lig med fred."

Ud over fru LaRouche og fru Huerta var talerne: Diane Sare, uafhængig senatskandidat fra New York, forhenværende senator fra Virginia, Richard Black, George Koo, amerikansk international erhvervsrådgiver, kongresmedlem Benjamin Robles fra Mexico, Guyanas tidligere præsident, Donald Ramotar, dr. Kirk Meighoo fra Trinidad-Tobago; den fhv. colombianske senator Jorge Robledo; det fhv. medlem af Forsamlingen i

Mexico City, Rodolfo Ondarza; den pensionerede general Dominique Delawarde fra Frankrig; Sergio Tancredi, fhv. parlamentsmedlem fra Sicilien, Italien; og Antonio Ingroia, fhv. anti-mafia-magistrat fra organisationen "Det folkelige og suveræne Italien".

Der var også bevægende budskaber fra Zivadin Jovanovic, formand for det serbiske Forum for en verden af Ligeværdige, og fra Karl Kroekel, formand for Håndværkere for Fred i Tyskland, som står i spidsen for protesterne mod den vanvittige sparepolitik, der er indført i landet, og som lukker al produktiv aktivitet ned. En repræsentant fra Forum for frihed og Demokrati i Tyskland talte også og beskrev de igangværende masseprotester, der afspejler befolkningens vrede over den økonomiske katastrofe, som sanktionerne mod Rusland og sparepolitikken har forvoldt. Der var også en meddelelse fra fem franske borgmestre, som udtrykte deres støtte til det fredsinitiativ, der er fremsat af folkevalgte i den historiske tyske by Stralsund.

Den strategiske fare

Efter en introduktion af Dennis Small bød Helga Zepp-LaRouche alle de deltagende lovgivere og politiske ledere velkommen, og understregede at det haster med at mobilisere verdens befolkning for at imødegå krigsfaren. Hun gav et nøgternt billede af den markante forskel mellem i dag og midt i 1980'erne, hvor hundredtusinder af mennesker gik på gaden i Europa for at protestere mod det atomare dødvande mellem Rusland og Vesten over opstillingen af Ruslands SS20-missiler rettet mod Europa og Pershing-missiler rettet mod Rusland.

Det foruroligende ved krisen i dag, anførte hun, er, at langt størstedelen af befolkningen ikke har nogen anelse om den atomare fare. I dag er Rusland og NATO involveret i en række øvelser med atomvåben og "indøver en atomkrig", sagde hun og påpegede de mange provokationer fra Vesten, hvor den ukrainske præsident Zelinskyj opfordrer til forebyggende atomangreb mod Rusland, og Joe Biden taler om et atomart "ragnarok".

Rusland har klart formuleret sin atomare doktrin, sagde hun, men Biden har aldrig "præciseret", hvad USA's doktrin er.

Fru LaRouche dokumenterede de mange eksempler på provokationer fra USA og NATO, herunder den amerikanske atomubåd USS West Virginia, der for nylig dukkede op i Det Arabiske Hav – en meget usædvanlig handling, som en russisk analytiker vurderede kunne tyde på, at USA ønskede at demonstrere sin evne til at iværksætte et førsteangreb mod Rusland. Der må finde en offentlig debat sted om disse anliggender, advarede fru LaRouche.

Situationen er yderst bekymrende, understregede hun, fordi menneskets eksistens er på spil, og det var præcis, hvad der blev drøftet på seminaret for lovgivere den 7. oktober. Som det blev nævnt dér, sagde hun, er det nu på tide at tænke som verdensborgere. "Vi repræsenterer én menneskehed" og må handle på dette grundlag. Indkald til et hastemøde i FN's Generalforsamling eller G20. Appeller til samtlige verdensorganisationer. Mobiliseringen må optrappes, og alternativer til den nuværende fare skal fremlægges, sagde fru LaRouche

Det er afgørende, at der tilbydes alternativer, tilføjede hun og pegede på Schiller Instituttets forslag om at indkalde til en konference for at drøfte en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers interesser. Senere i løbet af diskussionsperioden tog fru LaRouche fat på problemet med begrebet multipolaritet, som foreslået af general Dominique Delawarde, fordi det indebærer et potentiale for geopolitisk konfrontation.

Hun bifaldt også initiativet fra den amerikanske repræsentant Paul Gosar fra Arizona, som inviterede Vladimir Putin og Ukraines Volodymyr Zelenskyj til at rejse til Arizona for at føre fredsforhandlinger. Det var et modigt og særdeles passende initiativ.

Der er ingen tid at spille, understregede fru LaRouche. Vesten forsøger at afkoble sig fra nationerne i BRICS, Kina og andre nationer, som ikke accepterer det eksisterende system. "Vi har brug for en gruppe af lande", der vil sætte gang i en bred diskussion om de foranstaltninger der skal træffes, insisterede hun, og de nuværende og tidligere lovgivere og andre politiske ledere, der er samlet på denne konference, er i stand til at agere i hast.

The Urgency to Act

Mrs. LaRouche's presentation set the stage for an intense discussion among all participants on proposed initiatives to stop the danger of nuclear war that can be acted on immediately. Not everyone agreed on the specifics or the analysis, but there was absolute clarity on the need to act.

This was emphasized by Maria de los Angeles Huerta, who stressed that it is no longer acceptable to be spectators and that "radical transformation" is necessary. She outlined several initiatives for "global collective action," including a World Day of Debate and Reflection, to take up Mexican president Lopez Obrador's peace proposal, among other things; discuss a "moral and humanist" model and new economic framework; a new security and development architecture as Mrs. LaRouche proposed, and the need to create a communications work agenda to counter the "hegemonic narratives to legitimize global powers." Later in the discussion she proposed to create, and lead, a global network of "legislators for peace."

Congresswoman Jennifer Pedraza Sandoval of the Dignity Party of Colombia, to which former Sen. Jorge Robledo belongs, expressed support for the proposal to create a global network of legislators and announced she was adding her name to the signers of the Declaration calling for the meeting, and that she will use her position in Congress to support this effort, and will invite her colleagues to join.

Mexican Congressman Benjamin Robles also added his name to the

Declaration, and welcomed the proposals put forward by Mrs. LaRouche and Ms. Huerta, but also proposed creating a group of legislators of all continents and nationalities to begin to dialogue with rulers of all nations to discuss peace proposals, development, creating a new United Nations, as Lopez Obrador has called for, and for establishing new principles for humanity and a new world order, to face the challenges ahead. "We can't miss this opportunity," he said. There are 7.5 billion people in 206 nations and regions that depend on us. He emphasized that "the issue of Ukraine and other wars are a required corollary of a crisis that is disintegrating the world's finances and economy." He was proud to participate in the seminar, he said, and would gladly sign on to any declaration that it issues, proclaiming at the end, "Long live peace and humanity."

As former Guyanese President Donald Ramotar pointed out, the group is meeting when the world faces the "terrifying prospect" of nuclear war, in a crisis that could be worse than the Cuban missile crisis. The British and U.S. justification for the use of nuclear weapons—that they "keep the peace"—is insane, he said. He stressed the urgency of people acting and of mobilizing mass organizations and building for mass demonstrations. His proposal, he said, is to "work with all democratic forces." The Caribbean press doesn't cover anything related to reality, he pointed out, so now is the time for a joint effort, reach out to mass organizations, trade unions, peace organizations, throughout the Third World as well.

Trinidad's Kirk Meighoo also stressed the need for concrete proposals. The United Nations doesn't function, he said. Endorsing Mrs. LaRouche's call for a new security and development architecture, he proposed that such organizations as the BRICS, ASEAN, the SCO, CELAC and others come together to build an alternative UN—a UN2—to form the basis for a new global organization that will act in the interests of all nations. He underscored, as did Mr. Ramotar, the important

role that the Caribbean has to play in the current situation.

A "Sonic Wave"

Sergio Tancredi, a former state parliamentarian from Sicily, underscored that action is required to avoid the nightmare of nuclear confrontation. The time has come to silence the guns, he said. In any dialogue, there must be respect not only for Ukraine and for Russia, but if the current situation isn't stopped, the entire human community faces the danger of extinction. Act, he said, to make sure that governments feel pressured. The cry for peace must become "like a sonic wave," that can't be stopped. Mobilize as many people as possible.

Antonio Ingroia of the Popular and Sovereign Italy organization announced he is joining this appeal for peace, emphasizing that European nations must get involved in this. "Adelante" he said, concluding with, "Go forward with courage."

Former Sen. Jorge Robledo of Colombia put it this way: we must have more and more sectors join for the third conference. "We must grow and grow with a clamor," to call on those governments involved to find a way out. "This is more and more urgent."

Diane Sare, independent candidate for Senate from New York, and former Virginia state senator Richard Black provided good examples of people who make "sonic waves." For people in other countries who look at the U.S. and see only terrible things, Sare and Black represent the voice of sanity, reflecting the founding intentions of the U.S. republic.

Sen. Black's previous videos exposing the U.S./NATO plans to destroy and dismember Russia, using the Ukraine war as a pretext, and asking such uncomfortable questions about whether the U.S. was behind the sabotage of Nord Stream 1 and 2, have garnered millions of views in many languages, including Russian. In the seminar, he asked whether the U.S. were

planning an “October Surprise,” a ‘dirty bomb’ or other provocation to blame on Russia, right before the midterm elections.

Sare stressed how important it is for this group of legislators and other leaders to come together determined to act, contrasting this to the cowardly “progressive” Democrats, who last week backed down from defending even their timid letter calling for peace negotiations to end the Ukraine war. She zeroed in on what French Gen. Delawarde had identified as a “small cabal” that really determines U.S. and European policy, willing to inflict enormous pain on their populations.

Recent interventions by Sare’s backers against “progressive” Democratic members of Congress who support the Ukraine war have created big waves, she said, as did her bold billboards in Queens and Brooklyn asking why her opponent Sen. Schumer is afraid to debate her. The “small cabal” may have more power, she said, but there is a big fight in the U.S., which her campaign has shown, which no doubt explains the efforts to exclude her from the Oct. 30 candidates’ debate.

Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonference: For verdensfred STOP FAREN FOR ATOMKRIG

HELGA ZEPP-LARUCHE: [English 7:30]

Hello. I greet you wherever you may be. What brings this meeting together, which is actually a sequel meeting to one we

had on October 7th, where with the distinguished Congressmen and -women from Latin America, it was clear to us that we had to do an extra effort to mobilize the world population to the danger in which we are. And, I think that one of the most disturbing facts about the present situation is that for those who have looked at the danger of nuclear war and the escalation, who are realizing that the vast majority of human beings on this planet have no inkling on what kind of a powder keg we are sitting. If you think back to the early 1980s, when we had the medium-range missile crisis in Europe between the SS-20 and the Pershing II being directed against each other with only a few minutes' warning time, you had hundreds of thousands of people in the street warning of World War III. And today, when the situation is so much more dangerous, there is very little. There are some demonstrations, but not in any correspondence of the possibility of the extinction of the civilization, which is what we are talking about if only one nuclear weapon would be used. Just to give you a sense, we have today, the 27th of October until October 30th—another three days—you have simultaneously the entire NATO and the entire Russian armed forces being involved in their annual nuclear exercise. That means the arsenals of the two largest nuclear powers are right now rehearsing a nuclear war. Because that is the basis of the Steadfast Noon maneuver, the NATO maneuver which is exercising the readiness of their nuclear arsenal. Given the fact that the main target is Russia, they are rehearsing a nuclear war against Russia. That means that the entire arsenal of B-52 bombers have been brought from the United States to the European theater. At the same time, the Russians also have their regular maneuvers called "Grom," which is the Russian word for thunder. They are also involved in a large maneuver, including the live missile launches.

Given the tension, this is not just a routine maneuver, even though it has been declared by both sides to be that. But this is in the middle of a situation in the Ukraine war which

is getting more dangerous by the day; this is in the context of all kinds of maneuvers. For example, remember that Russian Defense Minister Shoigu just a few days ago had called all his colleagues—the Defense Ministers of the U.S., U.K., France, and Turkey—warning them that they had intelligence about the Ukraine preparing a dirty nuclear bomb which then in a fake operation would blame Russia for. Naturally, this was denied by the Ukrainian side, but just yesterday Shoigu continued this series of phone calls by calling the Indian and Chinese Defense Ministers, also discussing this situation.

Now, only a very short time ago, President Zelenskyy of Ukraine, in a meeting with the Australians, had basically called for preemptive use of nuclear weapons against Russia, which then was pulled back. His aides said he didn't mean it that way. Stoltenberg, the NATO General Secretary, said that a victory of Russia in Ukraine would be a defeat of NATO, and therefore could not be tolerated. President Biden on October 6th in a more or less private meeting, had warned about the use of tactical nuclear weapons from the side of Russia would lead to an Armageddon, which then also was corrected. Defense Minister Shoigu said that the use of nuclear weapons in Ukraine is absolutely not on the table, and not even on the horizon. Naturally, all of this takes place in the context of which side has what nuclear doctrine. It is an absolute fact that the Russian nuclear military doctrine provides for the use of nuclear weapons only in the case that the territorial existence of Russia is at stake. That obviously is not the case under normal circumstances. While on the other side, since the Bush administration, the United States has a first strike doctrine. That is something which is absolutely not discussed, and I think we have to discuss it because ever since the U.S. has the prompt global strike doctrine, it does have the element of a first strike use.

Now, when President Biden came into office in January 20, 2021, he promised that he would clarify that, and correct the

U.S. doctrine to the sole purpose only that only in order to deter a nuclear attack, or if necessary, retaliate against a nuclear attack, would the United States use nuclear weapons. So, I think we need to have a very broad discussion among military experts. Is it acceptable to be part of NATO when the policy of NATO is a first strike policy? That is not some theoretical question very far away. We should note the fact that in February 2021, it was the leader of the Strategic Command, Admiral Richard, who had advised the Pentagon to change the likelihood of the use of nuclear weapons from "not likely" to "likely." So, that was the response. Just last week, the United States ship {USS West Virginia} ballistic missile submarine surfaced in the Arabian Sea. Now, Russian expert Alexander Timokhin, wrote in the magazine {Vzglyad} which is the Russian word for view, that the very unlikely occurring of that U.S. submarine surfacing—normally these submarines don't like to be seen and their location is supposed to be a secret—would have been a demonstration on the side of the United States that they are capable of delivering a first strike to disarm the Russian nuclear arsenals in a preemptive way and prevent Russian retaliation by putting such missiles on a flat trajectory rather than a ballistic one, and therefore shortening the flight time significantly, thereby depriving the Russian side of going for a counterstrike.

I don't know. This all is very worrisome, and I think we do need a public debate about that, because if we are that close to the mistrust and the assumption that this could happen and the Russians have this doomsday strategy whereby if the Russian leadership would be eliminated in a first strike, then they have an automatism which would set into motion all the nuclear capability even if the Russian leadership is already eliminated.

I think all of these developments are really a reason to have a total alarmist situation. What is at stake is the existence of the human species. We have discussed at the previous

meeting on October 7th that the fact that if there would be a nuclear war, and it is the agreement of all competent military experts that there is no such thing as a tactical nuclear war, if one single nuclear weapon is used, the entire arsenal will be used, and that will be the end of civilization. Because a nuclear winter would kill off in all likelihood those few billion who would survive the actual nuclear war. It would probably be the end of the human race, or at least in the form we know it now. If some miserable people would survive in the following years, one should remember the word of John F Kennedy who said that those who die in the first hours will be lucky compared to those who manage to live on for a couple of weeks or months or years.

Therefore, because it is the existence of all of civilization which is at stake, we discussed that that by definition makes it that every person on this planet is a world citizen, and has to think like a world citizen. We have been catapulted to be representative of the one humanity, whose existence is at stake right now. This is why we want to escalate this mobilization. We want to bring it into all countries, and we want to evoke from a group of nations whatever it may be, that they must address this condition. We must have an emergency session of the UN General Assembly or another occasion would be at the upcoming G-20 meeting in Indonesia in mid-November. But a group of nations has to come forward and offer an alternative to this danger.

The Schiller Institute has mobilized since the outbreak of this war, to have an international conference to have a New Paradigm, to have a new international security and development architecture which takes into account the interest of every single country on the planet; which means a European security architecture clearly has failed. If you don't include countries which right now are supposed to be completely excluded, and there is actually an effort going on to decouple the United States and Europe and some of their few allies from

Russia, China, the BRICS countries, the SCO. That will not work. You cannot split the world in two places and think that with all the problems we have that there can be a solution. We need a motion to put on the table for a new international security and development architecture, a new world economic order which addresses also the fact that the trans-Atlantic financial system is in a hyperinflationary blow-out. We have seen in the case of Great Britain and the unfortunate fate of the short-term Prime Minister Liz Truss, that the effort by the central banks—in that case, by the Bank of England—to go for first quantitative easing, pumping money, then seeing that this leads to inflation; then going to quantitative tightening, then realizing that may lead to a collapse of the stock and bond markets, then going back to quantitative easing. This is not going to be a viable solution. If the European Central Bank is doing the same thing in the next several days, they will have the same experience as the Bank of England had. We are at the end of the system, and we need a new monetary system, a new credit system which allows us to overcome poverty for every person on this planet. We need to have a new conception of how to organize the affairs so that every country on this planet can develop its fullest potential.

So, this is what we want to instigate a broad discussion about, and as Dennis was saying, it was Schiller's conviction that you can be a patriot of your country, and act as a world citizen at the same time, acting in the interest of all of humanity. We have reached in the history of mankind that point where either the human species makes that evolutionary jump to think in terms of the one humanity first, and then puts the national interest second. It's OK to have a national interest, but it should never be contrary to the interests of humanity as a whole. We are calling to organize a movement of world citizens of all countries to unite, because that may be the last resort to stop something which not even an historian would be left over to comment on. We want to invite all of

you to participate and help to spread that effort. Thank you.

Schiller Instituttet indkalder til konference for verdensfred for at stoppe faren for atomkrig

Den 26. oktober 2022 (EIRNS) – Forhenværende og nuværende valgte embedsmænd og civile ledere fra Amerika og Europa mødes i dag i Mexicos kongres i Mexico City og via Zoom-videokonference fra kl. 16-19 dansk tid, for at samle borgere på tværs af alle kontinenter for sammen med dem at bringe verden tilbage fra randen af atomkrig. De handler ud fra princippet om, at menneskehedens sag er én og samme for alle, nemlig at sikre en international orden, hvor samtlige nationer og alle mennesker kan leve i fred og voksende velstand. Både sikkerhed og økonomisk udvikling er uløseligt forbundet.

Beslutningen om at arrangere dagens konference i Schiller Instituttet blev truffet blot tre uger tidligere af den gruppe på seks tidligere og kommende lovgivere fra Amerika, som deltog sammen med Helga Zepp-LaRouche den 7. oktober i en dialog om, hvorledes lovgivere fra Latinamerika og Caribien kunne påtage sig lederskab for at forhindre verdenskrig. Lovgiverne insisterede ved afslutningen af deres diskussion på, at deres dialog skal følges op af yderligere dialoger af denne art mellem flere mennesker fra andre lande. De opfordrede især europæerne til at træde frem og slutte sig til dem.

I dag, tre uger senere, vil de 15 lovgivere og civile ledere, der deltager i denne dialog med Zepp-LaRouche – dobbelt så mange som for tre uger siden – omfatte en fremtrædende europæisk deltagelse.

Disse dialoger i Schiller Instituttets regi afspejler en holdningsændring, som vinder frem i hele den vestlige verden. Lovgivere og civile ledere er begyndt at indse, at der ikke er noget håb om overlevelse, såfremt vi blot lader stå til og bønfalder de vestlige regeringer og deres kontrollanter i City of London og Wall Street om at forsvare folk mod krig, fattigdom og sygdom. Med den gryende realitet, at NATO's unipolære krigsfremstød har bragt os til det punkt, hvor vi er på vej mod en atomkrig, er de lokale ledere ved at erkende, at enten griber de ind, eller også risikerer vi alle at dø.

Kongresmedlem Paul Gosar fra Arizona er et eksempel på denne holdningsændring, idet han påtog sig at tilbyde at være vært for fredsforhandlinger mellem præsident Putin og præsident Zelenskij i Phoenix, Arizona, et sted "tilpas langt væk fra konflikten og fjernt fra de enheder, der i øjeblikket tilskynder til mere krig, til at være et frugtbart mødested". (<https://twitter.com/DrPaulGosar/status/1585480038295564288>)

"Hvis der ikke findes en eneste leder blandt vores politikere eller i vores militær, der vil forsøge at afslutte denne krig uden utænklig verdensomspændende død og ødelæggelse, så er jeg nødsaget til det", skrev han i forbindelse med offentliggørelsen af en fælles skrivelse, som han havde tilsendt begge de to præsidenter. "Den globale politiske og militære ledelse nægter at gøre det mindste forsøg på at nedtrappe konflikten mellem Rusland og Ukraine. I stedet for at indlede fredsforhandlinger synes krigsmagere, neokonservative og Biden-regimet at være stålsatte på at udløse en potentiel atomar verdenskrig over hele menneskeheden. Lad os nedtrappe de atomare spændinger, afslutte denne krig og gøre en ende på den død og ødelæggelse, der plager begge nationer. Fred må sejre", erklærede han.

(<https://timcast.com/wp-content/uploads/2022/10/Rep.-Gosar-letter-to-President-Putin.pdf>)

Vigtigheden af Gosars initiativ består ikke i, hvorvidt det vil virke som foreslået, men i at han gennem handling bekræfter, at det "at gå med for at klare sig" med "den måde tingene er på", vil få os dræbt. Freden må sejre, og den enkelte må tage ansvar for at sikre, at det lykkes. Hans ageren kan måske få andre i især det republikanske parti til at handle; det øger i hvert fald offentlighedens afsky for sådanne patetiske slaver af krigsmagerne, som medlemmerne af det Demokratiske Partis progressive gruppe i den amerikanske kongres netop har vist sig at udgøre. [I mandags offentliggjorde Congressional Progressive Caucus et brev underskrevet af 30 medlemmer af gruppen og stilet til præsident Biden, hvori de opfordrede ham til at gøre en større indsats for at fortsætte diplomatiet (ved siden af den militære og økonomiske støtte til krigen). Men Caucus afviste fuldstændigt og trak brevet tilbage tirsdag!].

Frygten for atomkrig skaber sprækker i enhver institution i Vesten. Et eksempel: Forsøget på at mørklægge Diane Sares uafhængige kandidatur til senatorposten i New York er ved at krakelere, som det fremgår af Ballot Access News, der dækkede Spectrum News' skandaløse forsøg på at udelukke den legitime kandidat Sare fra deres debat om det amerikanske senat i New York – og som afslørede den manipulering af meningsmålingerne, der blev anvendt til dette formål.

Et andet eksempel på dette: Den fransk-tyske alliance, som Europa har været organiseret omkring i efterkrigstiden, er brudt sammen; præsident Macron og kansler Scholz mødtes onsdag den 26. oktober for at opretholde forestillingen om et forenet Europa, men formåede ikke engang at holde en fælles pressekonference efter deres møde.

Og endnu en fra Europa: Statsministeren i NATO-medlemsstaten Norge, Jonas Gahr Støre, meddelte sit lands parlament tirsdag

den 25. oktober, at "der er intet gavnligt ved at isolere Rusland. Det er alarmerende, at der i dag er så lidt kontakt og direkte kommunikation med Rusland. Det svækker muligheden for at finde en forhandlet afslutning på krigen" på et tidspunkt, hvor "vi nu befinder os i den mest krævende sikkerhedspolitiske situation siden Anden Verdenskrig".

For alle, der mener, at vi overdriver med hensyn til faren for atomkrig, anbefaler vi, at de læser det svar, som Ruslands ambassadør i USA afgav til {Newsweek} vedrørende rapporter om, at den 101. luftbårne divisions øverstbefalende, der har slået lejr ved den rumænske grænse til Ukraine, er ivrige efter at rykke ind:

"Vi har ikke til hensigt at finde os i en situation, hvor de militære trusler stiger ved de russiske grænser", udtalte ambassadør Anatoly Antonov. "En direkte indblanding af det amerikanske militær i kamp vil medføre katastrofale konsekvenser. Jeg er overbevist om, at en yderligere optrapning af situationen ikke er i Washingtons egeninteresse.

"Lad mig minde jer om, at for 60 år siden, i den mest intense fase af den caribiske krise, nærmede vores lande sig tærsklen til en ødelæggende konflikt, men i sidste øjeblik lykkedes det dem at tage et skridt tilbage. De russisk-amerikanske relationer har atter ramt bunden. Det ville være vanvittigt at presse forholdet mellem de store atommagter yderligere ned." (<https://www.newsweek.com/russias-envoy-warns-disastrous-consequences-if-us-troops-enter-ukraine-1754917>)

Helga Zepp-LaRouches indlæg

på BRICS forskningskonference

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Nedenstående er Helga Zepp-LaRouches tale til "International Scientific and Practical Conference 'Scientific-Technological and Innovative Cooperation of BRICS countries'", arrangeret af den [russiske] Nationale Komité for BRICS-forskning.

Min helhjertede tak til den Nationale komité for BRICS-forskning for invitationen til denne vigtige konference!

For at starte med et citat fra Peter Westmacott, tidligere britisk ambassadør i USA, som netop har beklaget sig over, at Storbritannien er blevet "en kilde til morskab, vantro, medlidenhed og skadefryd i udlandet". Det er ydmygende for et land, som så længe har været et forbillede for et fungerende demokrati." Hvis man ser bort fra kommentaren om Storbritannien som et " fungerende demokrati", har det en vis nytteværdi at betragte Bank of Englands panikagtige rutsjebanetur, skiftende fra QE til QT, for derefter at springe tilbage til QE med en hastighed, der ligner Liz Truss', der styrter ind i Downing Street 10 og ud igen. Mens nogle mennesker måske oplever " schadenfreude/skadefryd" over Storbritanniens undergang, er et mere nøgternt syn på sagen på sin plads, da det er det systemiske svigt i det neoliberale system, som udgør den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina.

Mens det britiske etablissement river sig i håret over spørgsmålene om, hvad disse tegn på manglende regeringsduelighed vil gøre ved den britiske støtte til NATO's krig i Ukraine eller det særlige forhold til USA, peger uroen i Storbritannien på en større betydning af disse udviklingsforløb for BRICS og resten af verden.

Begivenhederne i London signalerer den endegyldige fremkomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon

LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette pengepolitiske system, som var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville afstedkomme en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk verdenssystem.

Selv om processen med af-dollarisering allerede er i gang, hvor stadig mere handel mellem BRICS og nogle lande i det Globale Syd gennemføres i deres nationale valutaer, og hvor der foregår forberedelser til at etablere en ny international valuta baseret på en kurv af råvarer, er disse lande ikke tilstrækkeligt beskyttet mod afsmitningen af virkningerne af enten en hyperinflationær sprængning af det transatlantiske finanssystem som følge af fortsat kvantitativ lempelse eller en kædereaktion af kollapse med konkurser som følge af et forsøg på at dæmpe inflationen med kvantitativ stramning.

En repræsentativ kreds af regeringer, såsom BRICS, SCO og andre, der handler i flertallets interesse for størstedelen af menneskeheden, må hurtigt forberede sig på at etablere et nyt kreditsystem, som beskytter landene i udviklingssektoren mod virkningerne af en kaotisk opløsning af de vestlige centralbankers hidtil dominerende finansielle system. En anden stærk motivation er den uforklarlige og tydeligvis fuldstændig uigennemførlige hensigt fra ledende kredse i USA, Storbritannien og EU om at afkoble sig fuldstændigt fra Rusland og Kina og dermed indirekte fra samtlige lande, der er involveret i BVI (Bælte- og Vej-Initiativet).

På trods af at det gamle Bretton Woods-system forståeligt nok afvises af udviklingslandene, fordi det blev oprettet under Churchills og Trumans imperiale tankegang og aldrig tilnærmelsesvis realiserede præsident Roosevelts vilje til at skabe et kreditsystem, der ville gøre en ende på kolonialismen og i overvejende grad øge levestandarden for befolkningerne i

den såkaldte Tredje Verden, udgør det en nyttig reference, for så vidt som det minder folk om, at finansielle systemer ikke er et gudsgivet fænomen, men kan udformes af regeringer.

Som Lyndon LaRouche konsekvent har insisteret på, må et nyt kreditsystem absolut omfatte:

- 1.) et system med faste valutakurser for de nationale valutaer, som kan justeres med jævne mellemrum;
- 2.) et samarbejdende system af nationale banker baseret på regeringernes suveræne beføjelser;
- 3.) begrænset omsættelighed af valutaerne;
- 4.) kapitalkontrol, som grundlæggende har samme virkning som en international Glass/Steagall-bankopdeling;
- 5.) beskyttende told- og handelsregler, som især beskytter udviklingslandenes spirende økonomier; og
- 6.) forbud mod enhver form for spekulation.

Det hidtil usete omfang af sanktioner mod Rusland, som har haft det udtrykkelige formål at "ruinere Rusland", idet de har nægtet Rusland adgang til alle moderne avancerede teknologier og forhindret diversificering fra eksport af olie og gas, som det blev citeret den 25. januar fra unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, har tydeligvis fejlet, og nu er de til gengæld i færd med at ruinere økonomierne i Europa, men især i Tyskland. Der er nu et tilsvarende forsøg på at nægte Kina adgang til chip- og halvlederteknologier. Følgerne af den hyperinflationære eksplosion af fødevare- og energipriserne i udviklingslandene truer med en verdenshistorisk tragedie af hidtil usete dimensioner. Alle disse faktorer bidrager til den kendsgerning, at den nuværende industrielle kapacitet i både "Vesten" og i BRICS og det Globale Syd er langt under det, det vil kræve for at opretholde den nuværende verdensbefolkning.

Hvis BRICS-landene og deres partnere ønsker at afhjælpe denne

situation, er den eneste pålidelige og ikke-inflationære mulighed at mobilisere alle tilgængelige ressourcer i denne gruppe af nationer til et koordineret "videnskabeligt drevet program". Det er afgørende at prioritere de nye videnskabelige gennembrud, som er baseret på relativt højere energi- og energitilstrømningstætheder, hvilket muliggør højere relative potentielle befolkningstætheder, en sammenhæng, som er et af de mest afgørende aspekter af videnskaben om fysisk økonomi, hvilket adskiller den fuldstændigt fra monetarisme. Dette behov for at anvende stigningen i den potentielle relative befolkningstæthed som målestok for værdien af en investering vedrører menneskehedens overlevelsesmuligheder på lang sigt.

I betragtning af at Rusland, Kina og Indien er blandt de førende rumfartsnationer, er rumfartsprogrammer med videnskabelige drivkræfter blandt de mest lovende områder, hvor afsmittende effekter af nye revolutionerende teknologier til andre områder af økonomien skaber den størst mulige stigning i produktiviteten af den samlede produktionsproces med den højeste mulige hastighed. Det samme gælder i princippet for andre avantgarde-teknologier som f.eks. termonuklear fusion, biofysik og biokemi, kognitive videnskaber osv. De betydelige videnskabelige traditioner og kapaciteter inden for kernekraft og kernekraftrelateret videnskab i Rusland, Kina, Indien og Sydafrika er allerede til rådighed og kan udgøre det videnskabelige grundlag for en voksende sektor af "videnseksport" til omfattende teknologioverførsel og uddannelsesprogrammer til andre nationer i det Globale Syd, således at de kan avancere til et væsentligt højere produktivitetsniveau.

Samtidig med at der skal gøres en indsats for at anvende alle de menneskelige og arbejdsmæssige kapaciteter, der er til rådighed, og øge omfanget af teknologiske præstationer til det højest mulige niveau, skal der ydes støtte i form af billige kreditter og investeringsskattekreditter til hver enkelt "afsmittende effekt", der opstår som følge af de

videnskabelige drivkraftprogrammer, som derefter gør det i stand til at løse afgørende problemer i økonomien.

Overførslen af de videnskabelige fremskridt til potentielt samtlige sektorer af økonomien sker hovedsagelig gennem to kanaler, nemlig uddannelsessystemerne og til maskinværktøjssektoren og derfra videre til fremstilling af varer, husholdningsgoder, infrastrukturudvikling og landbrugssektoren.

Det nuværende forestående systemiske kollaps af det finansielle system er naturligvis en alvorlig udfordring, men det er også en kærkommen anledning til endelig at få den største del af verdensøkonomien bragt ind på principper, der er i overensstemmelse med principperne i vores fysiske univers.

**At styre verden udenom
atomkrig: Husk
Videokonference torsdag den
27. oktober kl. 16-19 eller
senere:**

Anden seminar af nuværende og forhåndværende internationale politikere.

Online deltagelse live: Tilmeld dig her.

Der kommer også en video senere på denne side.

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Om to dage indkalder Schiller Instituttet til en konference med titlen: “For verdensfred, stop faren for atomkrig”. Med undertitlen: “Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden”, griber denne særlige konference ind midt i 60-årsdagen for Cuba-krisen i 1962 for at trække verden væk fra randen af atomar selvdestruktion. Den eneste kraft, vi besidder, er idéernes kraft – men det er, som den russisk-ukrainske fysiker Vladimir Vernadskij grundigt beviste, den største kraft, geologisk eller på anden vis, på (og måske uden for) planeten.

Instituttets treårige mødeforløb, hvoraf denne torsdag er den seneste, har trodset formodningen om et uundgåeligt tragisk udfald af et halvt århundrede med fejlslagen transatlantisk, civilisatorisk politisk fiasko fra de “vestlige” såkaldte “indre elitors side”. Mordene på ledere som Patrice Lumumba, Kennedy-familien og pastor Martin Luther King og nederlaget og tilsidesættelsen af andre som Frankrigs Charles de Gaulle har gennem årtier bragt menneskeheden på tærsklen til den ultimative krig med selvudslettelse. Når først døren er åbnet, vil den aldrig blive lukket igen. Vi står nu ved døren. Hvem vil bestemme, hvornår midnat indtræffer, og hvornår vi åbner den?

På en Schiller Institut-konference i februar 1996 i Reston, Virginia, beskrev økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche i en tale med titlen: “If You Passed Economics 101, You Are Probably a Member of an Endangered Species”, det kulturelle princip, der ligger til grund for det system af konferencer og kongresser, som instituttet har sammensat: “Emnet, det

egentlige emne ... er emnet historie som tragedie; for vi lever i en virkelig tragedie. Når en person siger til mig: "Hvorfor giver du ikke svar i små doser, ligesom de andre politikere? Hvorfor foretager du ikke en meningsmåling og finder ud af, hvad folk ønsker at høre, og fremsætter dit forslag ud fra de fordomme, som de allerede har, som meningsmålingerne fortæller dig?", ville mit svar være: "Jeg er ikke et fjols"....

"Vi har nu en civilisation, en verdensomspændende civilisation, som er dømt til undergang i sin nuværende form. I løbet af de næste måneder eller år vil denne civilisation, som folk omtaler – deres meninger, deres kultur, deres fordomme, deres livsform, deres traditioner – alt sammen være forsvundet! Intet kan redde den. Det er som at klamre sig til en kahyt på {Titanic}: Hvis du klamrer dig til disse traditioner, vil du gå ned og drukne med dem. Vi er nødsaget til at få folk på {Titanic}, væk fra traditionerne, ind i redningsbådene, så de kan blive frelst."

Isbjerget truer med at dukke op foran det "tåbelige skib", som er anglofæren, mens denne dag gryr. I dag har Ruslands repræsentanter i FN til hensigt at fremlægge beviser for, at Ukraine med bistand fra Storbritannien, har sat sig for at forberede og detonere en "beskidt bombe", en radioaktiv anordning, i Ukraine. En sådan handling ville af Rusland blive betragtet som "atomterrorisme". Efter at Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu søndag den 23. oktober kontaktede sine kolleger i USA, Frankrig, Storbritannien og Tyrkiet for at informere dem om dette, og USA, Storbritannien, Frankrig og NATO's generalsekretær, Stoltenberg, reagerede ved at afvise Ruslands påstande, svarede Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, på deres benægtelser. "Deres mistillid til de oplysninger, der er blevet videregivet fra russisk side, betyder ikke, at truslen om anvendelse af en sådan "beskidt bombe" ophører med at eksistere. Truslen er påviselig." Det er "deres sag, om de vil tro på det eller ej."

Der er på nuværende tidspunkt ingen tegn på, at Rusland har

ændret sin atomare forsvarsposition, opjusteret niveauet for angrebsberedskabet i sine strategiske raketstyrker eller truffet nogen som helst foranstaltninger til at indlede et angreb, enten på Ukraine eller på NATO med atomvåben. Lad dig ikke narre: Selv om de ukrainske styrker inviterer IAEA-inspektørerne til at se på deres atomkraftværker, "fordi vi ikke har noget at skjule", oplyser Rusland, at fremstillingen af den beskidte bombe ikke finder sted på et atomkraftværk, men i stedet på Eastern Mining and Processing Plant, der ligger i byen Zhovti Vody i Dnepropetrovsk-regionen.

Det skal endvidere erindres, at USA's officielle politik for termonukleare atomvåben, der har været gældende siden 2002 og ikke er blevet ændret af nogen præsidentiel administration siden da, {ikke} udelukker første anvendelse af sådanne våben. Som det fremgår af Congressional Research Service Report, "U.S. Nuclear Weapons Policy: Considering 'No First Use'", som blev revideret i marts i år, fremgår det: "Siden afslutningen af Den kolde Krig har USA ændret sin erklærede politik for at reducere atomvåbenets tilsyneladende rolle i USA's nationale sikkerhed, men har ikke erklæret, at det afstår fra at anvende dem først... I 2010 Nuclear Posture Review Report erklærede Obama-administrationen, at USA 'kun ville overveje at anvende atomvåben under ekstreme omstændigheder' ... (men) administrationen var ikke parat til at erklære, at det 'eneste formål' med amerikanske atomvåben var at afskrække fra atomangreb {fordi den kunne forestille sig 'en begrænset række af eventualiteter', hvor atomvåben kunne spille en rolle i afskrækkelsen af konventionelle, kemiske eller biologiske angreb.}" [Understregning tilføjet.]
[<https://sgp.fas.org/crs/nuke/IN10553.pdf>]

Flere amerikanske observatører, der hidtil har været alt for tavse, har undret sig højlydt over vanviddets indflydelse i amerikansk og angloamerikansk politik. Noam Chomsky, med hensyn til Nancy Pelosi's provokationer i Kina, og Jeffrey Sachs, med hensyn til Ukraine, har for nylig omtalt USA's

politik som "vanvittig". Den tidligere ambassadør og særlige udsending til Haiti Daniel Foote kaldte for nylig USA's politik med militær intervention for vanvittig. "Deportationerne (af haitianere) var dråben, der fik bægeret til at flyde over. Men den vigtigste grund til, at jeg trådte tilbage, er, at jeg så USA's politik bevæge sig i præcis denne retning, mod intervention, hvilket er, som Einstein sagde – og jeg vil parafrasere – "at forsøge det samme igen og igen og forvente et andet resultat er vanvid."

Historikeren Barbara Tuchman stillede spørgsmålet i sin bog {The March of Folly: From Troja to Vietnam}: "Et fænomen, der er tydeligt i hele historien, uanset sted og periode, er regeringers forfølgelse af politikker, der er i modstrid med deres egne interesser. Det ser ud til, at menneskeheden udøver en dårligere regeringsforvaltning end næsten enhver anden menneskelig aktivitet... Hvorfor handler indehavere af høje embeder så ofte i modstrid til den vej, som fornuften påpeger og den oplyste egeninteresse antyder? Hvorfor forekommer intelligente mentale processer så ofte ikke at fungere?"

Lyndon LaRouche har givet det ubehagelige svar mange gange, mange steder. I et af dem, {Saudi Arabia in the Year 2023}, skrevet i 1983 – for fyrre år siden – udtalte han: "Pionererne i "postindustriell" selvdestruktion har primært været Storbritannien og dernæst USA. ...

Ved at ramme en "grænsebetingelse" forårsaget af afvigelsen af hyper-spekulative og ubetalelige finansielle instrumenter, herunder valutaer, fra den reelle, fysiske økonomi, opstår der en pludselig, tidligere utænklig "chokbølge" af malthusiansk sammenbrud, som eliminerer hele befolkninger fra den ene dag til den anden. Enten dette eller en avanceret industriel udvikling, som den foreslået i Bælte- og Vej-Initiativet, eller udvidelsen af BRICS-landene, den fortsatte opadgående kurs for Kinas økonomiske vækst og fiaskoen for den "finansielle atomkrig" mod Rusland, tegner sig for fremtiden. Selv om LaRouches prognoser ofte var brutalt sandfærdige, blev

de aldrig præsenteret som de eneste politiske muligheder, der var tilgængelige for dem, der ville vælge varig overlevelse frem for øjeblikkelig overlevelse. {Saudi Arabia in the Year 2023} var et næsten 100 sider langt forslag, en skitse og et program opdelt i tre afsnit. For det første, "Overvindelse af 1000 års plyndring og underkastelse af den arabiske verden"; for det andet, "LaRouche/Riemann-metoden"; og for det tredje, "Udviklingens sociale sammensætning". Afsnittenes undertitler omfattede "National Income Accounting", "Den arabiske verden/Saudi Arabien": Matematik", "Arbejdsdeling" og "Hvad vi mener med 'potentiell funktion'".

Der er ingen måde hvorpå de "tilfangetagne nationer" i anglofæren kan engageres i løsningskonceptet Fred gennem Udvikling, ej heller på kort sigt, hvis ikke Lyndon LaRouches navn og arbejde sættes i centrum i disse kommende timer, dage og uger. Alternativet vil før eller senere være atomkrig. Det bliver os, ikke troen eller skæbnen, som skal afgøre, at menneskehedens midnat med total krig aldrig indtræffer.